Nr. 30. Czwartek, 8 Lutego 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 16 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 58.

Prenumerata

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K,	ćwierćrocznie	8 K — h,	rocznie	24 K,	ćwierćrocznie	6 K,
półrocznie	16 K,	miesięcznie	2 K 70 h,	półrocznie	12 K,	miesięcznie	2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 28 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem Odręcznem z dnia 29 stycznia b. r. nadać najmiłościwiej podkomorzemu i właścicielowi dóbr stołowych Wald, Karolowi Wilhelmowi hr. Haugwitzowi, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 31 stycznia b. r. nadać najmiłościwiej radcy budownictwa w państwowej służbie budownictwa w Galicyi. Gabryelowi Michałowi Niewiadomskiemu, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1 lutego b. r. nadać najmiłościwiej praktykującemu lekarzowi, dr. Piotrowi Suszkiewiczowi we Lwowie, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 stycznia b. r. zatwierdzić najmiłościwiej wybór posła na Sejm krajowy i właściciela dóbr w Żukowie, Antoniego Theodorowicza na prezesa, a rzym. kat. proboszcza w Horodence, ks. Edwarda Bladowskiego, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Horodence.

P. Minister wyznań i oświaty zamianował zastępcę nauczyciela w gimnazyum państwowem w Złoczowie, Mateusza Kasprzaka, prowizorycznym nauczycielem głównym w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Czerniowcach.

Rządowo autoryzowany geometra Leopold Malz, z siedzibą urzędową w Pilźnie, złożył w dniu 22 stycznia b. r. przepisaną przysięgę.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 7 lutego.

W. Ks. Andrzej Włodzimierzowicz gościem Najj. Pana.

W. Ks. Andrzej Włodzimierzowicz bawił tymi dniami w Sofii, gdzie jako przedstawiciel cara wziął udział w uroczystości upełnoletnienia bułgarskiego następcy tronu, ks. Borysa.

Z powrotem w. ks. Andrzej na zaproszenie serbskiego następcy tronu zawitał do Belgradu. Przyjęto go tam oficyalnie z zachowaniem wielkiego ceremoniału, a król podejmował gościa bankietem.

Wczoraj rano przybył w. książę do Wiednia, jako gość Najj. Pana i zamieszkał w hotelu „Bristol".

O godz. 5 min. 45 po południu przyjął w. ks. Andrzeja Włodzimierzowicza Najj. Pan na posłuchaniu w Schönbrunnie. Monarcha był ubrany w mundur pułkownika saksholmskiego pułku gwardyi przybocznej.

O godz. 6 wieczorem odbył się u Najj. Pana obiad na cześć wielkiego księcia.

W obiedzie wzięli udział między innymi: Najd. Arcyksiążęta Franciszek Ferdynand, przybrany w mundur pułkownika swego rossyjskiego pułku dragonów, Piotr Ferdynand, Leopold Salvator, Franciszek Salvator, Fryderyk i Karol Albrecht, oraz Najd. Arcyksiężne: Marya Anuncyata, Marya Krystyna, Blanka, Marya Walerya, dalej księżna Hohenberg, ambasador rossyjski w Wiedniu Giers, członkowie ambasady rossyjskiej, pierwszy szef sekcyi w Ministerstwie spraw zagranicznych br. Müller i dygnitarze Dworscy.

W. książę prowadził do stołu Najd. Arcyks. Maryę Anuncyatę. Najj. Pan Najd. Arcyks. Maryę Krystynę. U stołu po prawej ręce Najj. Pana siedział wielki książę, po lewej Najd. Arcyks. Marya Krystyna.

W. ks. Andrzej Włodzimierzowicz, trzeci z rzędu syn stryja cesarza Mikołaja II., wielkiego ks. Włodzimierza Aleksandrowicza, zmarłego w lutym 1909, który uchodził za szczerego przyjaciela Austryi, liczy obecnie lat 33 i zażywa wiele sympatyi zarówno na dworze carskim, jak w armii. Uchodzi on za powagę w dziedzinie artyleryi i jest jednym z najlepszych strzelców. Jako komendant 6 dońskiej bateryi artyleryi gwardyjskiej, jako szef 5 bateryi konnej artyleryi gwardyjskiej, wreszcie jako szef izmaiłowskiego pułku gwardyjskiego złożył w. ks. Andrzej Włodzimierzowicz liczne dowody dzielności, w uznaniu czego mianowany został przybocznym adjutantem cara.

Wiedeń oglądał wielkiego księcia rossyjskiego po raz ostatni w r. 1908. Zatrzymał się wówczas w stolicy naddunajskiej na dni kilka w. ks. Cyryl Włodzimierzowicz.

W orszaku w. ks. Andrzeja Włodzimierzowicza znajdują się: gen. porucznik Mosselow, adjutant przyboczny hr. Totleben i kapitan gwardyi Ogarew.

Na cześć w. księcia dali wczoraj o godzinie 12 minut 30 po południu śniadanie ambasador rossyjski u Najw. Dworu Giers i jego małżonka. W śniadaniu wzięli także udział panowie i panie ambasady rossyjskiej. Dziś podejmuje przedstawiciela cara śniadaniem Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand.

Lwów, 7 lutego 1912.

Pan Namiestnik zdecydował się podać przed kilku dniami do publicznej wiadomości granice, do których idzie w pośrednictwie swojem w rokowaniach, toczących się między prezesami klubów polskich i ruskich na tle reformy wyborczej. Tem samem odpada potrzeba prostowania wiadomości błędnych lub niedokładnych, które o tem pośrednictwie w różnych dziennikach się pojawiają. Specyalnie jednak musimy zaznaczyć, że błędne jest przypuszczenie, jakoby P. Namiestnik oświadczył Rusinom gotowość popierania ich żądań co do udziału Rusinów w Sejmie po za proponowane przez niego granice $26^{4}/_{10}$ prc. Owszem P. Namiestnik prezesom klubów ruskich oznajmił stanowczo, że Polacy po za te granice w żadnym razie nie wyjdą i że do wyjścia po za te granice nakłaniać ich nie może.

Sprawy sejmowe.

(Z komisyj i klubów).

□ Komisya budżetowa obradowała wczoraj wieczorem nad tekstem sprawozdania o budżecie krajowym na r. 1912, przedstawionym przez generalnego sprawozdawcę budżetu p. Abrahamowicza. Po krótkiej dyskusyi przyjęto sprawozdanie wraz z wnioskami nałożenia dodatków do podatków w dotychczasowej wysokości, oraz pokrycia reszty niedoboru pożyczką emisyjną. Nadto uchwaliła komisya następującą rezolucyę:

Wobec groźnego położenia finansowego kraju, nadzwyczajnego nieuchronnego wzrostu wydatków, a wyczerpania możliwości wzrostu przychodów na zasadzie dzisiejszego systemu finansowego, Sejm powołując się na swoje bezskuteczne rezolucye z dnia 2 listopada 1908, z dnia 16 października 1910 i z dnia 16 listopada 1910, wzywa Rząd, aby jak najrychlej przystąpił do podjęcia gruntownej sanacyi autonomicznych finansów Królestwa Galicyi.

Komisya szkolna obradowała wczoraj nad ostateczną stylizacyą sprawozdania p. Halbana w przedmiocie przyznania dodatku drożyźnianego nauczycielom szkół ludowych.

Zgodnie z uchwałą komisyi budżetowej, postanowiono jako zasadę, iż c i n a u c i e l e otrzymać mają dodatek dro-

---

15)

TADEUSZ JAROSZYŃSKI.

WIELKIERZE.

POWIEŚĆ.

III.

(Ciąg dalszy).

Jako ono było, kawaler wnet przeniósł się z gospody na kwaterę do Malchrowego domu, kędy mu izdebkę jedną na dole po czeladzi wyporządzili. Siedzi zatem w komnacie za kramem i pijąc miód Malchrowy powiada owe dziwy.

— Z tą tedy księgą — prawi — jednemu ślachcicowi włoskiemu w Weronie, któren narzeczonej zmarłej płakał, jako że od okrutnego miłowania nie mógł niebogi zabaczyć, ukazałem ducha onej w ruinach niegdy pogańskiego teatrum nocą po pierwszym kurze.

— A niełacno wżdy przyszło — mówi, wciąż zapijając — bo oto zaczem owa wdzięczna panienka jęła się jawić, musielim z półtora tysiąca dyabłów wszelakiego kształtu odegnać.

Stary kupiec, kiedy to słyszał, ręką jeno machał a łbem kręcił.

— Zdawna frantowie na świecie — prawi — zdawna białogłowom i głupcom w oczy świecą. Toż radniej mi iść precz i kramu pilnować.

Jakoż odchodził, jako był zawżdy niewierny i w dukata jeno ufność mający.

Halszka wszelako słuchała powieści onych niesłychanych, by świętości jakich największych z gorejącem okiem i licem płomiennem. Aże wnet z za kobierczyka, co nade drzwiami komnaty wisiał, ukazała się złota główka Kasi nadobnej.

Liczko jej porównie, jako pani matce, pała, oczki porównie ogniem goreją, snać i ona powieści kawalera świadoma.

Ulękła się tedy matka za córkę i... za siebie, bo oto wraz kawaler prawić poniechał i na dziewczyńską główkę łakomem okiem poglądał.

— Zaiste — woła — nadmiernie gładką córuchnę macie WPani.

. . . .

W sam dzień Najświętszej Panny Anielskiej po sumie solennej u Panny Maryi, mrowie ludu okrutne ciągnęło ze Lwowa pod wieś Zboiska, kędy na błoniu szerokiem panowie gotowali się radę walną odprawować. Nienazbyt pono na dzień ten rada wldziała się zgodną i k'dobremu końcu wiodącą, bo słychać, ludzie pana Kmitowi zdawna wiatr sieli, poswarki jątrząc między ślachtą wszelaki i, jak módz, w kadzi piwo mącili.

Uwziął się pan Marszałek Koronny, iżby panu Hetmanowi, Tarnowskiemu Janowi w te terminy pod żebro dojechał, toż ninacz baczenia nie mając, chytrem knowaniem zgraję na swoje skrzydło ciągnąc, królewskiemu prolokutorowi niemało groźnym być się mniemał. Wżdy już panowie Zborowscy, toż pan Tęczyński, toż pan Osiecki ostro się przeciw przemierzłej Włoszce stawić zmówili, a zwłaszcza pan Dębiński, któren od pana Kmity ku poduszczeniu zwady wszelakiej nasadzon, w słowiech pomiarkowania nijakiego nie zwykł, od czego calamitas i sedycya przydarzyć się nie chybi.

W ślachcie zasie, by w roju pszczelnym wre, kipi, buczy, szumi, tako oni tam, na błonia kupami waląc, rają, a krzykają, a w kordy srogo trzaskają, a pięściami w niebo mierząc, hardzie machają. Rzuć jeno iskierkę, wnet spłonie ogniem jasnym, by brożek po suszy.

Skoro jejmość pani Dorota pomiarkowała, jako tam źle, a nieżyczliwe dla niej tramontana zawiały, nuż ręce łamać, a zawodzić, ile że kawaler della Croce na trwogę bije, a strachu przydaje.

— Wiem to ja — prawi — jako się ku nam teraz myśli onej sprośnej zgrai obierś. Ażaż nie widamy, jako furror w ślachcie jest okrutny i rankor do miłościwej Pani naszej niemały, toż mniemam, że i sługom jej wiernym despekt jakowy, a inszy przypadek niewczesny łacno przyjść może, zwłaszcza, że panu Kmicie, któren wżdy pola odzierżył, dla gładkości lica WPani, z umniemam, plugastwa onego dzikiego furyi chełznać nie pilno.

— Przegralim — prawi — i tuzy i kozerę, co mocniejszą, tedy zyskać już tu nie zyszczem, a radniej oberwiem, mało nie gorzej.

— Co nam grozi? — pyta pani. — Zaś by się na osobę targnąć mieli?

Ów ramiony poruszył.

— Kto ureczy?

— Tedy się za mnie zastąpisz kawalerze?

— Jeden nie zdzierżę.

— Jakże-to. Przecz rycerz z WPana, miecz przy boku masz, a pierś w karacenie.

— Nec Hercules contra plures — prawi kawaler della Croce. Przed zgrają snadź i heros prawy nie uładzi.

— Co czynić? — pyta lamentując pani Dorota.

— Mniemam, iże WPani przezpieczniej nogi za pas wziąć, i co rychlej do Złoczowa, czy zgoła do Lwowa, z oczu komu trzeba zejść, iżby jeno cało i w dobrej postawie. Tedy, myślę, nie mieszkając konie i wozy narządzać, a w drogę copilniej ruszać.

Pani Dorota wszelako nizacz w ten moment jechać nie skłonna, owszem, jako, że niewiasta zawzięta w staraniach była, tedy do ostatka na placu trwaćby chciała. Głównie zaś o radzie walnej ciekawość ją dobrze trzyma, jakimby końcem sprawy obrócić się mogły, i kto wie, nuż zgoła postać swą odmienić, a po myśli i woli jej potoczyć. Tęskno jej się zdało nadzieje wcale zbyć i nic k'rzeczy swej nieudziaławszy, doma z próżnemi rękoma wracać, toż kawalera della Croce w te pędy pod Zboiska śle, iżby języka, jako się rada czyni dostał i nie mieszkając znać dawał, kto na górze, a kto na dole, jakie owo prognostyki dla pana Kmity, a jakie dla pana Tarnowskiego widzieć się mogą.

Nie w smak i nie po myśli snadź zdała się owa droga kawalerowi, bo oto się kręci, wierci, a zagaduje, iżby się od zachodu i mitręgi wygłał.

— Jedno nam — prawi. — Warzonelito, pieczone-lito będzie — mała różność. Wiem, ci, jako ni WPani, ni mojej cnej osobie, owa sztuczka, co ją tam na ogniu furyi ślacheckiej przyprawiają, na zdrowie pójść nie pójdzie, a czyście, kością w gardle ustanie. Tedy — mówię — poniechać licha.

Przecz nie łacno pani Dorocie, kiedy sobie co do głowy przypuści, z onej wybić. Toż kiedy weźmie kawalera niewolić, a naciskać, a przynaglać, więc się dobrze nie od biedy zebrał i, wziąwszy jeno dwie słudze jechał za bramę, mówiąc, iże wieści, jeśliby cowaźniejsze być miały, przez pachołki one słać będzie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

żyźniany, którzy w dniu 1 stycznia b. r. pozostawali w czynnej służbie nauczycielskiej. Dodatek drożyźniany wypłacony być ma nauczycielom w dwóch równych ratach, płatnych w dniu 1 lipca i 1 października b. r.

Następnie przystąpiła komisya do ogólnej rozprawy nad projektem stałej regulacyi płac nauczycielskich i zmianą ustawy krajowej o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w szkołach ludowych. Referentem tego przedmiotu jest p. German. Sprawa ta wymaga gruntownych studyów i obliczeń, a następnie zgody komisyi budżetowej co do wysokości sumy, jaką można preliminować na polepszenie płac nauczycielskich. Komisya będzie zatem musiała odbyć kilka posiedzeń, zanim sprawa dojrzeje do ułożenia zasad podstawowych.

Dziś już można uważać jako rzecz prawdopodobną, że czwarta klasa płac nauczycielskich będzie zupełnie zniesiona, a w innych klasach, w pięcioleciach i dodatkach nastąpi pewne wydatne polepszenie poborów służbowych.

Wczoraj obradowały z klubów, komisya parlamentarna prawicy, klub centrum, oraz klub lewicy narodowo-demokratycznej. Na wszystkich tych zebraniach obradowano nad reformą wyborczą.

Dziś obraduje konferencya prezesów klubów polskich przy udziale PP. Namiestnika i Marszałka w sprawie dalszych rokowań z Rusinami o reformę wyborczą. W tej samej sprawie zebrała się również na naradę grupa autonomistów.

Sprawy krajowe.

Budżet funduszu krajowego na rok 1912).

☐ Budżet funduszu krajowego na rok 1912 został już przez komisyę budżetową w całości uchwalony. Poszczególne rubryki budżetowe przedstawiają się jak następuje:

Wydatki:

Rubryka	koron
I. Reprezentacya kraju .	194.250
II. Zarząd (więcej od preliminarza Wydziału krajowego o 7.600 kor. . .	2,801.570
III. Sprawy zdrowotne (+ o 2 540 kor.)	7,393.119
IV. Dobroczynność (+ o 4.100)	105.308
V. Oświata i sztuka (+ o 2,641.700 kor. głównie z powodu dodatku drożyźnianego nauczycieli) . .	29,804 934
VI. Pomniki historyczne (+ o 7.400 kor.) . . .	355.525
VII. Bezpieczeństwo publiczne i koszta kwaterowe . .	1,237.738
VIII. Komunikacye	6,991.511
IX. Budowy wodne i melioracye	9,448.719
X. Rolnictwo (+ o 168.600)	3,275.596
XI. Górnictwo	241.380
XII. Przemysł i rękodzieło (+ o 44.400 kor.) . .	2,108.131
XIII. Długi krajowe (+ o 10.037)	3,909.432
XIV. Pensye emerytalne, zaopatrzenia i t. d. (+ o 12.350)	399.579
XV. Opłata konsumcyjne . .	2,484.000
XVI. Rozmaite (+ o 6.000 kor.)	198.871
Suma wydatków wynosi	70.949.663

i jest wyższa od preliminarza Wydziału krajowego o 2,904.727 kor.

Dochody:

Rubryka	koron
I. Reprezentacya kraju . .	50
II. Zarząd	319.042
III. Sprawy zdrowotne . .	2,655.118
IV. Dobroczynność . . .	—
V. Oświata i sztuka . . .	4,305.872
VI. Pomniki historyczne .	100.550
VII. Bezpieczeństwo publiczne i koszta kwaterowe . .	460.885
VIII. Komunikacye	734.123
IX. Budowy wodne i melioracye (+ o 12.590 kor.) .	6,037.953
X. Rolnictwo	1,080.641
XI. Górnictwo	99.850
XII. Przemysł i rękodzieła .	699.104
XIII. Długi krajowe	164.465
XIV. Pensye emerytalne i zaopatrzenia	65.000
XV. Opłaty konsumcyjne . .	23,510.000
XVI. Rozmaite	4,634 656
Suma dochodów własnych	44,867.309

i jest wyższa od preliminarza Wydziału krajowego o 12.590 k.

Rub. XVI, Dodatki do podatków	20,208.539
Ogółem wynoszą dochody .	65,075.539

a są niższe od preliminarza Wydziału krajowego o 3,034.410 kor. z powodu, że Wydział proponował podwyższenie dodatku krajowego o 11 prc., celem pokrycia całego niedoboru budżetowego i pozostawała jeszcze nadwyżka dochodów w sumie 65.322 kor., gdy komisya budżetowa, przy zatrzymaniu dotychczasowej wysokości dodatków krajowych, resztę niedoboru budżetowego uchwaliła pokryć pożyczką emisyjną.

W porównaniu wydatków w sumie 70,949.663 kor. z dochodami w sumie ogólnej 65,208.539 kor., okazuje się niedobór w sumie 5,873.815 kor., który ma być pokryty pożyczką emisyjną.

Wydatność 1 halerza dodatku przyjęła komisya budżetowa zgodnie z Wydziałem krajowym na 277.000 kor.

W myśl uchwały komisyi na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1912 pobierany ma być dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5 prc. podatku od domów wolnych od podatku czynszowego po 83 hal. od każdej korony przypisanych należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego po 89 hal. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 1894 o ulgach z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego, opłacać mają przy podatkach *ad a* po 78 hal., przy podatkach zaś *ad b* po 84 hal. od każdej korony przypisanej należytości tych podatków.

Polacy pod berłem pruskiem.

(Urzędowe wyniki wyborów)

Podług urzędowego zestawienia oddano w ostatnich wyborach do parlamentu Rzeszy niemieckiej na kandydatów polskich ogółem 440.200 głosów (w 1907 r. 458.689). Głosy te rozdzielają się na poszczególne dzielnice, jak następuje: W. Ks. Poznańskie 188.103 głosów (w 1907 r. 193.606), Prusy Zachodnie 99.841 (103.317), Prusy Wschodnie 12.206 (7887), Szląsk 88.796 (118.733), obczyzna 55.254 (35.136, a mianowicie Westfalia i Nadrenia 47.123 głosów, a pozostałe prowincye pruskie, Berlin i kraje Rzeszy niemieckiej 8131 głosów.

Z zestawienia tego okazuje się, że liczba głosów oddanych na polskich kandydatów zmniejszyła się w porównaniu z wyborami poprzednimi (z r. 1907 o z górą 18.000. Jestto — pisze *Dziennik Poznański* — objaw nadzwyczaj smutny, jeśli się zważy, że już z powodu naturalnego przyrostu ludności liczba głosów polskich podnieść się była winna o kilkanaście tysięcy. Po za tem przypuszczać należało, że wzrastające, jakby się zdawało, uświadomienie narodowe szerokich warstw polskiej ludności przysporzy Polakom również mniej lub więcej znaczną liczbę głosów. Dość powszechne też przed wyborami panowało mniemanie że liczba głosów polskich dosięgnie pół miliona.

Ubytek głosów polskich rozdziela się w nierównych częściach na trzy dzielnice, na W. Ks. Poznańskie, Prusy Zachodnie i Szląsk. Wbrew wszelkiemu przewidywaniu w W. Ks. Poznańskiem liczba głosów, oddanych na polskich kandydatów, zmniejszyła się z 193.606 w r. 1907, na 188.103, czyli o przeszło 5500 głosów.

Daleko większy, wprost zatrważający ubytek głosów polskich zaznaczył się na Szląsku, gdzie liczba ich ze 118.733 w roku 1907 spadła na 84.796 w ostatnich wyborach, czyli zmniejszyła się o blisko 34.000. Przyczyny tej dotkliwej porażki nie są jasne. Zaznaczyć tylko wypada, że przyszła ona całkiem niespodziewanie, wbrew dość powszechnym nadziejom, iż właśnie liczba głosów polskich podniesie się bardzo znacznie i zwiększy się liczba mandatów polskich z tej dzielnicy.

W Prusach Zachodnich liczba głosów oddanych na kandydatów polskich zmniejszyła się z 103.327 w r. 1907, na 99.841, czyli blisko o 4000, w Prusach Wchodnich zwiększyła się z 7887 na 12.206 t. j. o przeszło 4000 głosów.

Największy wzrost głosów polskich wykazuje obczyzna. Gdy bowiem w poprzednich wyborach oddano tam na polskiego kandydata ogółem 35.136 głosów; tym razem liczba głosów polskich wzrosła do 55.284, czyli zwiększyła się o przeszło 20.000 głosów. Znaczny ten wzrost głosów polskich na obczyźnie dowodziłby albo większego niż dawniej uświadomienia narodowego tamtejszych Polaków, albo też zwiększającego się wychodźtwa z okolic rdzennie polskich na zachód Niemiec. Prawdopodobnie wchodzą w grę obie te przyczyny.

Wynik więc ostatnich wyborów do parlamentu Rzeszy niemieckiej nie był dla Polaków, jak to stwierdzają liczby urzędowe, pomyślny. Nie tylko utracono dwa dawniej posiadane mandaty, ale co gorsza, zaznaczył się także dość dotkliwy ubytek głosów polskich.

Z pod berła rossyjskiego.

(Sprawa Chełmska. — Deklaracya „trudowików“. — Szkoły ojczyste i wyznaniowe. — Sprawa warszawskiego sądu arcybiskupiego. — Sprawa Bohdana hr. Ronikiera).

Ze względu na uchwalone w Dumie państwowej, po skończonych obradach ogólnych, przejście do czytania poszczególnych artykułów projektu chełmskiego, w redakcyi komisyi Dumy państwowej, przypomnieć należy, że cały projekt składa się z 13-tu artykułów.

Artykuł pierwszy proponuje ze wschodnich części gub. lubelskiej i siedleckiej utworzyć nową gubernię z Chełmem jako miastem gubernialnem; drugi — wyszczególnia gminy, mające wejść do nowej gubernii; trzeci nadaje ministrowi spraw wewnętrznych prawo wytknięcia nowych granic powiatów i gmin w nowej gubernii; czwarty — wyszczególnia powiaty nowej gub. chełmskiej i powiaty zmienionej gub. lubelskiej; piąty — znosi obecną gub. siedlecką i włącza powiat węgrowski do gub. łomżyńskiej, a pozostałe do gub lubelskiej; szósty — nadaje generał-gubernatorowi warszawskiemu prawo wytknięcia nowych granic między gub. chełmską a lubelską; siódmy — znosi urzędy gubernialne i dyrekcyę szkolną gub. siedleckiej; ósmy — mówi o spadających z etatu urzę-

185

SYRENA.

(Pierre Dax. L'orpheline d'Auteuil).

Część druga.

XX.

Dalszy ciąg romansu Gerarda.

(Ciąg dalszy).

— Wynagrodzić, co? matko ukochana! — zawołał Daniel — winy popełnione przez twego syna?.... Ach! — dodał z zaciśniętemi pięściami — obraziłem ją, zapoznałem!.... Jestem nędznikiem!.... Ale ona się pomściła, bo mnie nienawidzi!.... Pogardza mną!.... Wymaga i ma do tego prawo!.... Tak, ma prawo rozkazywać wszystkim z rodu d'Antignac!

— Zemsta w sercu Izabeli! — rzekła hrabina z niesłychanym wysiłkiem. — Dawno już jej nie widziałeś.... już jej nie znasz, biedne moje dziecko!

— Czyż nie czytałaś, matko? Umarła dla mnie!.... nic wspólnego!.... Jeden z ciosów, z którego się nie otrząsa.... Byłem nędznikiem. Ona ma teraz prawo przygnębić mnie za swój wstyd.... ma prawo powiedzieć ... Gerardowi: „To jest twój ojciec, ale on wyrzekł się ciebie; nie potrzebujesz okazywać mu przywiązania. Niech umrze pod brzemieniem twojej pogardy“.

Powieki hrabiny pozostawały na pół przymknięte. W ten sposób, nie patrząc na syna, który cierpiał, szepnęła:

— Nie, nie, to niepodobne do Izabeli.... Czekaj, zanim osądzisz, aż zobaczysz jej dobre oczy i usłyszysz jej pojednawcze słowa.

Głosem nagle uspokojonym, Daniel zapytał:

— A więc uważasz, że trzeba się zgodzić na to spotkanie?

Powieki jeszcze bardziej się przymknęły.

— Trzeba.

— Ty chcesz tego, matko?

— Izabela o to prosi. Ja chcę. Wszystko, co będziemy musieli znieść, przyczyni się do pokuty.

— Ależ ty, ty, biedna matko, nie jesteś przecież za nic odpowiedzialna!....

— Ja chcę cierpieć po raz ostatni, Danielu, jeżeli to cierpienie może się przyczynić do zbliżenia twego biednego serca, do tej, którą... pomimo wszystkiego.... kochasz.... Tak, Danielu, ty ją kochasz!....

Pomimo silnej woli Daniel osłabł. Pochylił się, zgarbił i płakał gorżkiemi łzami....

— Biedna mała Lucynka — szepnęła hrabina, jakby do siebie samej. — Biedne dziecko!.... Wszystko, och! tak, wszystko dla jej szczęścia i twego!....

Daniel otarł powieki.

— Podejmujesz się oddalić ją, matko.... Ja nie mógłbym.... Czuję się niezdolny do energicznego czynu.... Jestem zerem.

— Nic łatwiejszego.... Och! tak, mała nie dowie się nigdy!....

Daniel się wyprostował.

— Niechaj te męki skrócą się coprędzej, nieprawdaż? Z góry pochylam głowę, z góry przystaję na wszystkie upokorzenia. Będziesz wolna jutro, matko?

— Tak.

— Klaudya będzie w domu?

— Tak.

— Wyznaczmy więc drugą godzinę po południu, w ten sposób, aby Klaudya i jej mąż nie mieli czasu wydalić się między śniadaniem a... spotkaniem.

Telegram zawiadomił Izabelę tego samego dnia, że będzie oczekiwana nazajutrz.

Chodziło teraz o oddalenie Lucyny.

Otóż, od swojej wizyty przy ulicy Bréda, wnuczka pani d'Antignac obserwowała wszystko w około i zauważyła długie narady wuja Daniela z babką. Raz nawet, gdy weszła niespodziewanie, rozmowa ustała. Wuj Daniel się odwrócił, żeby nie spostrzegła wyrazu wzruszenia na jego twarzy, ale już było za późno.

Dnia tego więc, w którym Izabela miała przekroczyć próg tego domu, gdzie tyle cierpiała, hrabina uprzedziła Lucynę, że osoba, która zwykle przychodziła towarzyszyć jej na przechadzkę, zjawi się po nią o trzy kwadranse na drugą.

— Nie mam wcale zamiaru wychodzić dzisiaj, babuniu.

Hrabina zrobiła uwagę, że nie można było odmawiać guwernantce, która się do tego przygotowała i Lucyna już się nie opierała.

Po raz to pierwszy się zdarzało, że babka powzięła jakieś postanowienie względem wnuczki, to też Lucyna przewąchała, że musi coś w tem być, iż usiłują ją z domu oddalić.

Co się działo?

Co przed nią ukrywają?

Lucyna pobiegła do garderoby i tam, bez żadnych wstępów zwierzyła się przed Pauletką. Mówiła jej o Gerardzie, o wuju Danielu, o tajemniczych minach, które wobec niej przybierają i zakończyła:

— Zrozumiałaś dobrze Pauletko? Wyjdę punkt o trzy kwadranse na drugą. Ty musisz mnie poprzedzić na ulicę l'Assomption. Poprowadzę panią Dargonne w kierunku ulicy Mozarta. Tam, spotkawszy mnie, wyrazisz zdziwienie i powiesz, że jestem potrzebna koniecznie do próby sukni. Zresztą, powiesz co sama zechcesz. byleśmy przekonały panią Dargonne, o konieczności mego powrotu do domu.

— Panno Lucyno, to niemożliwe, żebym się mieszała w podobne sprawy.

— Trzeba koniecznie, Pauletko, za każdą cenę.

— Panno Lucyno, będę wyrzucona, jeżeliby nas spotkano.

— Pauletko, coś mi mówi, że decyduję o mojej przyszłości. W pałacu dzieją się rzeczy, które przedemną ukrywają, a które chcę znać. Pauletko, błagam ciebie, wiesz, że babunia zajmuje się twojem małżeństwem i że tylko nieobecność pani Plissier była powodem, że sprawa się nieco przeciąga.

— Tak, rzeczywiście — westchnęła biedna dziewczyna. — Spodziewałam się zobaczyć Jana w niedzielę, uprzedził mnie, że przyjdzie dopiero w następną niedzielę. Jestem niespokojna co to wszystko ma znaczyć.

— Jesteś w tem samem położeniu co ja, Pauletko. No, dopomóż mi. Ja tobie także dopomogę, przyrzekam ci.

— Panno Lucyno, ja nie powinnam tego robić.

— Pauletko, nie możesz mi odmówić. Rzecz ułożona. Będziesz po trzech kwadransach na drugą na rogu ulic de l'Assomption i Mozarta. Kto milczy, potwierdza. Pamiętaj.

I stało się tak, jak Lucyna postanowiła...

W chwili, gdy rozmawiała z Pauletką na ulicy, gdy pełne wdzięczności jej spojrzenie pieściło sierotę, fiakier przejechał obok nich, a w tym fiakrze Gerard rzekł do matki:

— Oto ona....

— Kto?

— Lucyna.... Oddala się.

Lucyna de Tiburce nie zauważyła powozu. Przed panią Dargonne tak rzecz przedstawiła, że ona zgodzić się musiała:

— W takim razie odprowadzę panią do pałacu.

O drugiej bez pięciu minut, na rozkaz naprzód wydany, wielka brama została otwarta i furmanowi, który podjeżdżał pod trotuar, portyer dał znak, żeby zajechał aż pod peron, gdzie stał służący czekając, żeby drzwiczki otworzyć.

— Matko — rzekł Gerard sam przepełniony różnorodnemi wrażeniami — żadnych wzruszeń, nieprawdaż?

— Obiecałam, moje dziecko. Nie obawiaj się niczego. Jestem panią sytuacyi. To dodaje odwagi.

Fiakier się zatrzymał.

(Ciąg dalszy nastąpi).

dnikach; dziewiąty — tworzy urzędy gubernialne, urząd policmajstra i sąd okręgowy w Chełmie; dziesiąty — wyłącza gub. chełmską z Królestwa i oddaje ją pod ogólny zarząd ministra spraw wewnętrznych; jedenasty — zachowuje w nowej gubernii zarząd administracyjny i ustrój sądowy, obowiązujący w Królestwie, przekazując prawa generał-gubernatora ministrowi, szkoły — kuratorowi okręgu kijowskiego, sądy — Izbie sądowej kijowskiej, dobra skarbowe — zarządowi rolnictwa na Wołyniu; nadto wylicza ograniczenia języka polskiego w szkołach i sądach; dwunasty — dopuszcza wykład języka polskiego w szkołach średnich po polsku za zezwoleniem ministra, rozciąga ulgi dla Rossyan także na miejscowych katolików pochodzenia rossyjskiego, pozwala Tow. kred. ziemskiemu na dalsze działanie w gub. chełmskiej; trzynasty — określa termin utworzenia nowej gubernii na dzień 1 lipca r. b.

W dyskusyi ogólnej, której przebieg streściły już telegramy, wrażenie duże wywarła deklaracya „trudowików“. Korespondent dumski warszawskiego *Słowa* przedstawia chwilę tę w następujących słowach:

Ledwie ks. Maciejewicz zszedł z trybuny, ukazuje się na niej Pietrow (3) i odczytuje deklaracyę „trudowików“. Deklaracya to bardzo treściwa. Grupa pracy wypowiada się przeciwko wyodrębnieniu Chełmszczyzny ponieważ: 1. Historyczne pseudofakty, mające dowieść jej odwiecznej przynależności do Rossyi, są fałszywe. 2. Obecnie ziemia chełmska jest bardziej katolicka niźli prawosławna. 3. Ludność małoruska Nadbuża na wyodrębnieniu nic a nic nie skorzysta. 4. Administracya rossyjska i duchowieństwo prawosławne prześladowały zawsze, jak to widać, katolików — powiększać więc swobody działania administracyi tej i duchowieństwa nie należy. 5. Stan ekonomiczny włościan chełmskich przez wyodrębnienie nic nie zyska. 6. Cały projekt, mający niby bronić lud chełmski od Polaków, jest aktem bezgranicznej obłudy, ludowi owemu nie Polacy dają się bowiem we znaki, ale władze miejscowe i brak ziemi. 7. Istotnym celem projektu jest chęć ciśnięcia w lud ów zarzewia waśni, by go oderwać od istotnych dążeń celowych...

Deklaracya „trudowików“, to moment niebywały. Tak jasno i zwięźle nie uformułowano dotychczas poglądu na chęć oderwania Chełmszczyzny... Tak śmiało pobudek jego nie nazwano jeszcze po imieniu.

*

Po kilkunastu miesiącach pracy, konferencya międzywydziałowa przy ministerstwie oświaty opracowała projekt przepisów dla szkół nierossyjskich i nieprawosławnych (*inorodczeskich* i *inowierczeskich*), t. j. dla szkół, zakładanych przez obcoplemieńców lub przez wyznania obce.

W myśl tego projektu, który rząd prawdopodobnie złoży z pewnemi zmianami ciałom prawodawczym, w szkołach tych w pierwszych dwu latach wykłady odbywać się będą w języku ojczystym uczniów, w pozostałych zaś dwu — obowiązkowo w języku rossyjskim, przyczem religia ma być wykładana zawsze w języku ojczystym.

Liczbę języków, w których mogą odbywać się wykłady w takich szkołach, konferencya ograniczyła do dziesięciu, odrzucając języki mniej kulturalne. Za języki więcej kulturalne uznano: niemiecki, łotewski, estoński, polski, litewski, tatarski, buryacki, kałmucki, gruziński i ormiański. Z tymi językami wykładowymi i obecnie istnieją różne szkoły.

Co się tyczy Żydów — konferencya uchwaliła, że język starohebrajski nie jest językiem żyjącym, językiem potocznym, potoczny zaś żargon żydowski, będący zepsutą niemczyzną, nie jest wcale językiem literackim, a więc nie może być językiem wykładowym w szkołach.

*

Tak zw. „sprawę warsz. arcybiskupiego sądu konsystorskiego“ rozpoznaje warsz. sąd okręgowy.

W charakterze oskarżonych przed sądem stają:

1. prezes warsz. rz.-katolickiego sądu arcybiskupiego warsz., wikaryusz generalny, biskup berysieński ks. Kazimierz Ruszkiewicz, oskarżony o wydanie wyroku, orzekającego nieważność małżeństwa, które było zawarte przed duchownym maryawickim i o dopuszczenie do używania w aktach sądowych języka polskiego; czyn ten przewiduje karę od złożenia z urzędu do pozbawienia wszystkich szczególnych praw i przywilejów i oddania do rot aresztanckich na czas do $2^1/_2$ roku.

2. Obrońca Sakramentu małżeństwa przy pomienionym sądzie arcybiskupim, ks. Antoni Ciepliński, oskarżony o bezczynność władzy, polegającą na niezałożeniu protestu od wyroku, rozwiązującego małżeństwo i o sporządzenie aktów sądowych w języku polskim; grozi mu kara poczynając od złożenia z urzędu do $2^1/_2$ roku rot aresztanckich.

3. Notaryusz sądu arcybiskupiego, ks. Julian Raczkowski, oskarżony o to, że wydając kopię wyroku rozwodowego, umyślnie pomieścił fałszywy i nieprawny motyw wyroku; kara do 5 lat rot aresztanckich.

4. Proboszcz parafii Pszczonów, ks. Teofil Plaskowski, oskarżony o udzielenie ślubu osobom pozostającym w małżeństwie; kara do 8 miesięcy więzienia.

5. Sękalski i Kędzierska, oskarżeni o wstąpienie w ponowne związki małżeńskie przy istnieniu poprzednich; kara: roty aresztanckie do 3 lat.

6. Jakubowski i Sałkówna, oskarżeni o wstąpienie w związek małżeński z osobą, pozostającą w małżeństwie; kara rot aresztanckich do $2^1/_2$ roku.

Oskarżenie powołało na świadków: Stanisława Siedleckiego, duchownego maryawickiego, który udzielił małżeństwa; maryawitów Walentego Mrowickiego i Stanisława Lesickiego, przy których małżeństwo zawarto; katolików Pawła Ziemnotę i Hilarego Żaczka, wobec których ks. Plaskowski pobłogosławił związek małżeński z rozwiedzionymi małżonkami. Obrona powołała na świadków adwokatów przysięgłych: Pruchnika, Rembielińskiego i Wagnera. Sprawę sądzi VI. wydział karny warsz. sądu okręgowego w komplecie, złożonym z przewodniczącego, członka sądu Kołczanowskiego, oraz członków sądu Łukina i Frydländera. Akt oskarżenia, sporządzony na kilkudziesięciu stronicach przez prokuratora Terejkowskiego, popiera prokurator Chołszczewnikow. Obrona ostatecznie ukształtowała się w sposób następujący: biskupa Ruszkiewicza i ks. Cieplińskiego bronią adw. przys. Pepłowski (ojciec) i Chrystowski (z Łomży); ks. Raczkowskiego adw. przys. Pepłowski (syn); ks. Plaskowskiego adw. przys. Jan Nowodworski; Sękalskiego i Kędzierską adw. przys. Trejdosiewicz. Na rozpoznanie sprawy przeznaczono dwa dni, prawdopodobnie jednak przeciągnie się ona dłużej.

*

W dniu trzecim rozprawy Bohdana hr. Ronikiera zarówno prokurator jak i obrona żądają jeszcze dodatkowo odczytania uwag i sprostowań, któremi strony protokół sądowy dopełniły. Życzeniu ich staje się zadość, przyczem stwierdzić należy, że sąd okręgowy znaczną część uwag jako bezzasadne odrzucił.

Następnie adw. przys. Makowski składa i prosi o dołączenie do aktów sprawy zaświadczenia zarządu kolei Nadwiślańskiej, że pociąg, którym rzekomo, wedle przypuszczeń oskarżyciela, wyjechać miał hr. Ronikier do Lublina natychmiast po dokonaniu morderstwa, wyszedł z Warszawy bez żadnego opóźnienia, natomiast przybył do Lublina z opóźnieniem na minut siedmnaście.

Prócz tego tenże obrońca uprasza o odczytanie aktu umowy przedślubnej, zawartego między oskarżonym a Ksawerą Chrzanowską. Jak wiemy, akt ten ustanowił t. zw. rząd posagowy, czyli samodzielność zupełną małżonki przyszłej względem posiadanego przez nią majątku i tego, który w przyszłości na rzecz jej przypaść może.

Nareszcie zarówno powód cywilny, jak i obrona proszą o dokonanie oględzin dowodów rzeczowych, zanim Izba do badania świadków przystąpi.

Po przerwie Izba sądowa rozpoczęła oględziny dowodów rzeczowych, złożonych na stole sądowym, a więc: dywanów, kupionych u Gutnajerów, paltotów i wogóle tych przedmiotów, które figurowały przed forum pierwszej instancyi.

KRONIKA.

Lwów, 7 lutego.

Kalendarz.

Czwartek (8 lutego):

Jana z Malty. — Gniewomira. — Ksenofonta.

Wschód słońca o godzinie 6·47 rano, zachód słońca o godzinie 4·29 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 4 stopni C.

— **JE. P. Minister Galicyi Władysław Długosz** wyjechał wczoraj wieczorem ze Lwowa do Wiednia.

— **Z c. i k. armii.** Przeniesieni zostali: podporucznik Aloizy Scanzoni z 56 pp. do Instytutu geograficznego, lekarz pułkowy dr. Kazimierz Axentowicz z 25 bat. strzelc. poln. do 10 bat. pionierów, porucznik rachunkowy Maurycy Salmen z 7 dyw. trenu do 1 p. dział polnych, akcesista zbrojowni artyleryi Władysław Adelmann z magazynu artyleryi w Krakowie do magazynu artyleryi w Budapeszcie, starszy oficyał aptekarski Władysław Biliński z apteki szpitala garnizonowego w Przemyślu do apteki szpitala garnizonowo w Esseg jako naczelnik; starsi werkmistrze: Franciszek Maglen z oddziału budownictwa wojskowego II. korpusu do takiegoż oddziału X. korpusu i Jan Morawa z oddziału wojskowego budownictwa X. korpusu do takiego oddziału XIV. korpusu.

— **Rada przyboczna do popierania przemysłu,** istniejąca w Ministerstwie robót publicznych, składa się na najbliższy trzyletni peryod funkcyjny, między innymi z następujących członków:

A. Członkowie mianowani przez Ministerstwo robót publicznych. Klaudyusz Angerman, poseł do Rady państwa i inżynier w Boguchwale; dr. Roger bar. Battaglia, poseł na Sejm krajowy i dyrektor centralnego Związku fabrycznego we Lwowie; dr. Władysław Jahl, członek Wydziału krajowego i adwokat krajowy we Lwowie; dr. Juliusz Leo, poseł do Rady państwa i na Sejm krajowy, profesor Uniwersytetu, prezydent miasta Krakowa; Józef Neumann, prezydent miasta Lwowa, właściciel drukarni we Lwowie; Józef Olszewski, dyrektor Ligi pomocy przemysłowej we Lwowie; dr. Ignacy Rosner, poseł do Rady państwa, radca ministeryalny w Wiedniu; Włodzimierz Schilling-Siengalewicz, poseł do Rady państwa, sędzia powiatowy w Przemyślanach; Wenanty Szydłowski, dyrektor krajowego Związku przemysłowego we Lwowie; dr. Tadeusz Tertil, poseł do Rady państwa i na Sejm krajowy, burmistrz i adwokat krajowy w Tarnowie.

B. Reprezentant instytucyj popierających przemysł; Aleksander Getritz, introligator, radny miejski i członek Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie i Stanisław Till, radca budownictwa, dyrektor Instytutu popierania przemysłu w Krakowie.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie.** We czwartek, dnia 8 b. m., prof. Akademii handlowej dr. S. Pawłowski: „Z geografii Afryki północnej: Trypolitania“ (z obrazami świetlnymi). Zakład chemiczny Uniwersytetu, ul. Długosza 6. Początek o godz. 7 wieczorem.

— **Zarząd powszechnych wykładów uniwersyteckich** pragnąc ze swej strony przyczynić się do uświetnienia obchodu 100 rocznicy urodzin Z. Krasińskiego tudzież do spopularyzowania postaci wielkiego poety w szerokich warstwach społeczeństwa urządza, podobnie, jak w latach poprzednich, przy sposobności obchodów Słowackiego i Chopina, cykl wykładów o Zygmuncie Krasińskim, które we Lwowie wypowie prof. gimnazyalny dr. J. Kleiner, Wykłady odbywać się będą w sali Zakładu fizycznego, przy ul. Długosza 8, w środy, poczawszy od dnia 7 b. m.

Podobne wykłady odbędą się również we wszystkich miastach prowincyonalnych, objętych działalnością Zarządu powszechnych wykładów uniwersyteckich.

— **W Związku naukowo-literackim** we czwartek, 8 b. m., nastąpi dalszy ciąg rozpraw z powodu odpowiedzi na ankietę literacką. Na porządku dziennym część druga referatu Z. Wasilewskiego pod tyt.: „Współczesna umysłowość polska a literatura“.

— **Z kolei.** Ruch ogólny na szlaku Czortków-Kopyczyńce, linii Stanisławów-Husiatyn podjęto na nowo 6 b. m. — Ruch między Kopyczyńcami a Husiatynem jest nadal przerwany.

Ruch ogólny na szlaku Biała czortkowska-Zaleszczyki podjęto na nowo dnia 6 b. m. pociągiem nr. 3614.

Ruch ogólny na linii Tarnopol-Zbaraż przywrócono dziś.

— **Fundacya im. Andrzeja Potockiego.** Z kuratoryum fundacyi imienia Andrzeja hr. Potockiego dla sierot, utworzonej przez dr. Mikołaja Buzdygana, otrzymał *Czas* sprawozdanie z działalności tej fundacyi. Sprawozdanie, które wedle wymagania art. IV. aktu fundacyjnego corocznie ma być ogłaszane, brzmi:

„Fundacya weszła w życie z dniem 1 stycznia 1911 r. Zgłosiło się o przyjęcie 115 sierot, z tych przyjęto 19 dziewcząt i umieszczono w zakładzie wychowawczym pod kierunkiem SS. Miłosierdzia w Łobzowie. Wiek przyjętych sierot: ukończone 6 lat, u dwóch skończone 9 lat. Odpowiednio do wieku, sieroty pobierają naukę szkolną w zakładzie, starsze w szkole wydziałowej na Nowej wsi. Wszystkie uczennice wykazały z końcem postępy bardzo dobre. Oprócz przedmiotów szkolnych, uczą się sieroty wszelkich robót, jak szycia, cerowania, haftów, oraz ćwiczą się we wszelkich posługach gospodarstwa domowego. Na istalacyę i utrzymanie 19 sierot oraz naukę, Fundacya wypłaciła 11.350 kor. Dochód od funduszu zakładowego za półtora roku wynosił 12.101 kor.; resztę 750 kor dopisano do funduszu żelaznego, który się powiększył do 201.975 kor., a z darem rodziny Juriewiczów 1000 kor., wzrósł do 202.975 kor.“

Krystyna Andrzejowa Potocka,
kuratorka.

— **Zmiana parafii rzym. kat.** Namiestnictwo udzieliło reskryptem z dnia 31 stycznia 1912 l. XI. a 1636/4 na podstawie § 20 ust. 7 maja 1874 Dz. u. p. nr. 50 i ogólnego upoważnienia udzielonego reskryptem Ministerstwa wyznań i oświaty z 18 marca 1908 l. 2709 państwowego zezwolenia na wyłączenie reszty gminy Grodzisko z okręgu łać. parafii w Szpytkowicach i przydzielenie do łać. parafii w Palczowicach.

— **Towarzystwo wzajemnej pomocy lekarzy** odbędzie walne zgromadzenie dnia 17 b. m., o godz. 6 wieczorem w mieszkaniu ul. Chorążczyzny l. 25 z następującym porządkiem dziennym: Sprawozdanie likwidatorów. Sprawa pokrycia niedoborów, ewentualnie sposób rozwiązania. Wnioski. W razie braku kompletu, odbędzie się o godz. 7 następne walne zgromadzenie bez względu na liczbę obecnych członków z prawomocnością zapadłych uchwał.

— **Gremium aptekarzy Galicyi wschodniej** odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę dnia 18 b. m., o godz. 10 przed południem w lokalu gremialnym przy ul. Blacharskiej l. 8 II. piętro.

— **Wieczór kostiumowo-maskowy** urządza Kółko dramatyczne i muzyczne „Sokoła II“ we Lwowie dnia 10 lutego 1912 w salach własnych przy ul. Szeptyckich l. 74.

— **Konkurs na dożywotnie wsparcie.** Wydział Kasyna miejskiego we Lwowie ogłosił konkurs na jedno dożywotnie wsparcie w kwocie 600 koron rocznie z fundacyi ś. p. dr. Józefa Kazimierza dw. im. Malinowskiego, przeznaczone dla artystów i literatów. Z funduszu tego korzystać mogą petenci, urodzeni w Galicyi lub w Wielkiem Księstwie Krakowskiem, wyznania rz. kat., narodowości polskiej, którzy na polu ojczystej literatury lub sztuki położyli szczególniejsze zasługi, a wskutek choroby, kalectwa lub podeszłego wieku w zawodzie swoim pracować nie mogą i znajdują się bez środków utrzymania. — Podania udokumentowane o powyższe wsparcie należy wnosić do wydziłu Kasyna miejskiego we Lwowie, ul. Akademicka l. 13 najpóźniej do 1 marca 1912 r.

— **Kółko zabawowe «Sokoła-Macierzy«** urządza w sobotę, dnia 10 b. m., wieczór z tańcami.

— **Podziękowanie.** Dyrekcya lwowskiej Filii „Ustredni Banka ceskich spořitelen“ złożyła na ręce prezydenta miasta kwotę 50 kor. tytułem subwencyi dla Towarzystwa ochronek chrześcijańskich małych dzieci we Lwowie. Za ten dar składa prezydent Neumann uprzejme podziękowanie.

— **Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie** odbyła wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem prezydenta p. Dattnera. Uchwalono budżet na r. 1912. Wystawie architektonicznej w Krakowie przyznano subwencyę w kwocie 5000 koron. Na zapytanie Namiestnictwa Izba oświadczyła się przeciw podciągnięciu rafineryj spirytusowych pod przemysł koncesyonowany, oraz oświadczyła się przeciw zaprowadzeniu przymusu koncesyjnego dla przemysłowego wyrobu wódek, likierów, rosolisów i rumu. Wkońcu przyjęto wniosek p. Judkiewicza o poczynienie kroków co do utworzenia Akademii górniczej w Krakowie.

— **O przekupstwo wyborców.** Wczoraj przed sądem karnym w Krakowie odbyła się rozprawa w sprawie przekupywania wyborców podczas wyborów do Rady miejskiej z przyłączonego do Krakowa Łobzowa. Dwóch oskarżonych Machowicza i Janesa trybunał skazał na 7 dni zwykłego aresztu, trzeciego Singera uwolnił. Zasądzeni dawali kilku wyborcom po 100 kor. chcąc ich pozyskać dla swego kandydata.

△ **Z Izby sądowej.** Rozprawa karna przeciw Rochowi Ruzdze, robotnikowi budowlanemu z Królestwa Polskiego, oskarżonemu o zbrodnię zabójstwa, dokonanego w czasie świąt Bożego Narodzenia za rogatką Grodecką na osobie Michała Martyniuka, zakończyła się wczoraj wieczorem.

Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych, którzy zaprzeczyli pytanie w kierunku zbrodni zabójstwa, trybunał wydał wyrok uwalniający Ruzgę od oskarzenia.

△ **Zgubiono:** złoty zegarek damski z długim łańcuszkiem złotym, 50 koron w banknotach, 24 kor., zegarek damski z perłowej masy, książkę pensyjną wraz z trzema banknotami po 20 kor.

△ **W piwnicy** realności przy ul. Jagiellońskiej l. 8 zajęły się wczoraj z niezbadanej przyczyny drewniane paki, należące do firmy „Primus i Iglicki“. Ogień ugasiła miejska straż pożarna.

△ **Ogień pokojowy.** W jednym z mieszkań realności przy ul. Krakowskiej l. 12 zajęły się wczoraj od rury trzy belki w suficie. Ogień ugasiła wkrótce miejska straż pożarna. Szkoda wynosi około 200 kor.

△ **Zaczadzenie.** W realności przy ul. Brajerowskiej l. 4 zaczadzieli wczoraj w nocy od czadu, wydobywającego się z t. zw. „fajerek“, służących do osuszania murów, dozorca tej realności Michał Woźny, jego żona i córka, oraz służąca Marya Harasymówna. Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego udzieliło im pierwszej pomocy i odwiozło do szpitala powszechnego.

△ **Ucieczka defraudanta.** Tutejszej policyi doniesiono, że przed kilku dniami zbiegł ze Lwowa Izaak Donner, inkasent handlarza drzewa Wolfa Tiegera, sprzeniewierzywszy 2000 kor. Miał on zbiedz do Ameryki. Donner liczy 40 lat, jest średniego wzrostu, brunet, o czarnej strzyżonej brodzie.

△ **Poparzenie.** Do tutejszego szpitala powszechnego odstawiło wczoraj pogotowie Towarzystwa ratunkowego kilkuletnią Ryfkę Wer-

berównę, która strąciwszy na siebie przez nieostrożność stojący na kuchni baniak z ukropem, odniosła bardzo ciężkie poparzenia na całem ciele.

△ **Nieostrożna jazda.** W ulicy Halickiej najechał wczoraj woźnica niejaki Jan Warzecha na przechodzącą tamtędy p. Marye Lachowiczową i dotkliwie ją potłukł.

△ **Zamach samobójczy.** Wczoraj w nocy na budowie jednego z domów przy ul. Kazimierzowskiej usiłował odebrać sobie życie wystrzałem z rewolweru, skierowanym w lewą pierś, dozorca budowlany Stefan Krysa. Ciężko rannego Krysę odwiozła stacya ratunkowa do szpitala powszechnego. Powód zamachu samobójczego nieznany.

△ **Kronika policyjna.** Policya aresztowała wczoraj Katarzynę Muciównę, która jeszcze w listopadzie okradłszy swą służbodawczynię p. Florę Eisensteinową z kosztownej garderoby, wartości 1000 kor., zbiegła ze służby. Równocześnie aresztowała policya niejakiego N. Kluka, który sprzedawał rzeczy skradzione przez Muciównę.

U 15 letniego Kazimierza Pogorzelskiego, biletera w kinoteatrze w pasażu Mikolascha zakwestyonował wczoraj jeden z agentów policyjnych kilka kosztownych pierścionków. Pogorzelski badany o pochodzenie tych pierścionków podał, że pierścionki te nabył od rozmaitych ludzi, między innymi od niejakiego Schmiela izraelity. Policya poszukuje obecnie owego Schmiela.

P. Tekla Hawrylukowa oskarżyła w tutejszej policyi niejakiego Alfreda Roczka o kradzież złotego pierścionka i kilka kosztownych przedmiotów, oraz o wyłudzenie na jej rachunek od jednego z tutejszych adwokatów 43 kor. Roczek liczy 27 lat.

Policya aresztowała Bronisława Derwicza, b. właściciela dóbr, który dopuścił się całego szeregu oszustw na szkodę kilkunastu tutejszych kupców i przedsiębiorców. Derwicza odstawiono do więzienia śledczego tutejszego sądu krajowego karnego.

✝ **Zmarli** w ostatnich dniach: w Białej, dr. Emilian Mrdaczek, adwokat krajowy;

w Łopusznej, Stanisław Lgocki, właściciel dóbr ziemskich, w 59 r. życia.

w Berlinie, dr. Juliusz Paget, profesor historyi medycyny na tamtejszym Uniwersytecie; Edward Dubiski, jeden z najbardziej znanych członków tamtejszej kolonii polskiej. Zmarły w bardzo młodych latach uczestniczył czynnie w wypadkach 1863 roku, a osiadłszy na obczyźnie, pracował jako księgarz.

— **Nie zginął.** Z Wiednia donoszą; Do *Mittags Ztg.* piszą z Łodzi, że Cyganiewicz żyje i jest zdrów.

Również impresario Cyganiewicza otrzymał z Łodzi telegram, że Władysław Cyganiewicz żyje. Cyganiewicz mimo, że czuł się chory, stanął do walki i tem tłumaczyć należy jego omdlenie podczas zapasów.

— **Zemsta wzgardzonego konkurenta.** Z Czerniowiec donoszą: Koncypient adwokacki dr. Sand dokonał onegdaj zamachu zbrodniczego na nauczycielce szkoły wydziałowej pannie Schmetterling. Zamachu dokonał w klasie podczas nauki, oblawszy nauczycielkę witryolem i pokaleczywszy nożyczkami, poczem zbiegł wkrótce go jednak ujęto. Powodem zamachu odrzucona miłość.

— **Zamach morderczy.** Ze Splitu donoszą do pism wiedeńskich: W Kninie dokonano onegdaj zamachu na dyrektora kolei Gintnera. Gdy wieczorem wracał do domu, dano do niego z zasadzki kilka strzałów, z których dwa go trafiły. Sprawca zamachu umknął. Gintera przewieziono do szpitala w Splicie. Nie umie on wytłumaczyć sobie przyczyny zamachu; przypuszcza tylko, że może dokonał go który z wydalonych robotników.

— **Pożar w fabryce mebli.** Ubiegłej nocy wybuchł w Karansebes pożar w fabryce mebli, należącej do tamtejszej Kasy oszczędności. Ogień wszczął się równocześnie w trzech punktach. Przy pomocy wojska zdołano pożar zlokalizować. Szkoda wynosi przeszło 200.000 koron.

— **Kapitan Lux.** Znany kapitan Lux, który jak to już donosiliśmy, umknął niedawno z twierdzy Kłodzko (Glatz), gdzie go umieszczono po zasądzeniu przez niemiecki sąd za szpiegostwo na rzecz Francyi, został przeniesiony do Marokka. Kapitan Lux opuszcza w tych dniach Paryż.

Kronika prowincyonalna.

§ Śmiertelna bójka. W miejscowości Ryków, w powiecie turczańskim, przy wyrębie lasu była zatrudniona większa liczba robotników, pochodzących przeważnie z Węgier, między nimi i furmani do zwożenia kloców, z Pławia, w pow. skolskim.

Dnia 14 z. m. wieczorem kilku furmanów zabawiało się w karczmie w Rykowie; równocześnie zabawiali się w tej karczmie mieszkańcy Rykowa, którzy są starorusinami. Podczas zabawy furmani z Pławia oświadczyli, że są ukraińcami i zaczęli śpiewać „Ne pora“. Powstała wskutek tego sprzeczka, a następnie bójka. Furmani, widząc niebezpieczeństwo, uciekli do domu Wolfa Wolfa, gdzie tymczasem mieszkali.

W międzyczasie poszli Rykowianie do śpiących już wówczas robotników węgierskich, zbudzili ich i wezwali do pomocy, mówiąc, że u Wolfa Wolfa zabili furmani jednego z robotników węgierskich. Robotnicy węgierscy uzbroiwszy się w cepy, napadli na dom Wolfa Wolfa, zdemolowali budynek, pobili kilkanaście osób ciężko, a jedną osobę śmiertelnie. Ta ostatnia zmarła zaraz na drugi dzień wskutek odniesionych obrażeń.

Żandarmerya aresztowała 19 osób i odstawiła ich do sądu.

§ Samobójstwo. W Stanisławowie otruła się onegdaj Olga z Łukasiewiczów Kryciuniowa, żona sierżanta 20 p. p. obr. kraj. Przyczyna samobójstwa miało być złe pożycie małżeńskie.

Kronika zagraniczna.

* Kongres katolików niemieckich odbędzie się w Akwizgranie w dniach od 11 do 15 sierpnia b. r.

* Katastrofa. Z Kadyksu donoszą: Fala morska zniosła mur, okalający promenadę i zagraża kilku budynkom. Niżej położona część koszar św. Rocha, oraz wały ochronne zawaliły się.

* Sabotaż. Z Reims telegrafują: Między właścicielami winnic a robotnikami wybuchły spory w sprawie płacy i czasu pracy. W jednej miejscowości robotnicy zniszczyli winnice. Syndykat robotniczy w piśmie, wystosowanem do właścicieli winnic, potępił ten akt sabotażu, ale mimo to rozmaici właściciele winnic otrzymali listy z pogróżkami.

Zgon wielkiego kapłana.

Miejsce Piastowe, 5 lutego 1912.

Pamięć o ludziach wielkich, zwłaszcza o świątobliwych kapłanach, należy z należą im czcią przekazać potomności. Teraźniejszym zaś pokoleniom trzeba uwydatnić umysły wzniosłe i duchy potężne, które wśród chmurnych burz światowych wprowadzają ludzkość na jasną drogę życia; trzeba im wskazać filary, o które bezpiecznie oprzeć się można wobec rozszalałych wichrów pychy i namiętności ludzkich.

Gdzie jest bezpieczna przystań dla duszy człowieczej, miotanej burzami świata i bałwanami niezdrowej nauki krzykliwych i błyskotliwych doktrynerów, dla duszy, zgnębionej niepewnością jutra i szukającej ocalenia przed skrajnym realizmem i nadmiernym egoizmem, wskazał nam świątobliwem życiem i wielkiemi dziełami miłości Boga i bliźniego ks. Bronisław Markiewicz, zmarły tu dnia 29 stycznia b. r.

Wielkiej myśli przewodniej jego dzieł pisanych i drukowanych, jego żyjących zakładów wychowawczych, poświęcimy później osobną wzmiankę. Dziś wypada nam podnieść, jak głęboko odczuło społeczeństwo żal po stracie kapłana, którego życie było jednem pasmem bezgranicznego oddania się miłości Bożej, który w imię tej miłości nic dla siebie, a wszystko dla bliźnich i dla zbawienia ich dusz poświęcił.

Żal ten wielki ze strony narodu i społeczeństwa polskiego, wśród którego zmarły kapłan cicho i bez rozgłosu, jak mrówka, pracował, nie może pozostać bez echa, bo to by nam na szkodę wyszło.

Wyrazem tego żalu były setki telegramów i listów, jakie Zarząd Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem otrzymał z kraju i ze wszystkich dzielnic Polski od Arcybiskupów i Biskupów, wielu dostojników kościelnych, duchownych, świeckich i zakonnych, od wielu instytucyj filantropijnych, oświatowych i humanitarnych, oraz od władz rządowych i autonomicznych, lub ich reprezentantów, wreszcie od mnóstwa przyjaciół, wielbicieli i znajomych, a zwłaszcza protektorów dzieł zmarłego.

W szczególności wypada upamiętnić manifestacyę czci i oddania ostatniej posługi ojcu, założycielowi i przełożonemu rzeczonego Towarzystwa i wzniosłych jego zakładów, gdyż stanowią doraźne świadectwo głębokiego odczucia bolesnej straty.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w dniach 31 stycznia i 1 lutego b. r. w Miejscu Piastowem. Przewielebne duchowieństwo dyecezyi przemyskiej, prawie wszyscy ks. kondekanalni z ks. dziekanem kan. Forysiem na czele, swym nader licznym udziałem w obrzędach żałobnych, dali wyraz niezwykłej czci i przywiązania dla swego zmarłego i złożyli chwalebny przykład uszanowania wielkiej pracy i zasług nieodżałowanego kolegi. Mimo wichury mroźnej przybyło około 60 kapłanów świeckich i zakonnych nawet z dalekich miast i okolic.

Imieniem przemyskiego Ordynaryatu biskupiego przybył ks. biskup sufragan Fischer w dniu 31 stycznia b. r. i dokonał eksportacyi zwłok do kościoła parafialnego, gdzie wobec niezliczonych tłumów publiczności odprawił wspólnie z licznym pocztem kapłanów żałobne nieszpory, po których pobożny lud, rzewnie swego pasterza opłakujący, do późnej nocy w kościele modlił się, śpiewając pieśni żałobne.

Nazajutrz od godz. 6 rano odprawiały się Msze św. za duszę zmarłego w kościele parafialnym i w kaplicy męskiego zakładu wychowawczego. Niezliczone tłumy ludu od wczesnego ranka gromadziły się w Miejscu Piastowem, zapełniając cały kościół i w zbitych masach go otaczając mimo mrozu i wiatru, gdyż we wnętrzu miejsca już nie było.

O godzinie 10 30 rozpoczęła się żałobna suma pontyfikalna, celebrowana przez ks. biskupa Fischera w asystencyi duchowieństwa, Po sumie wygłosił z ambony podniosłą mowę żałobną ks. kanonik Sarna z Przemyśla, przybyły imieniem kapituły równocześnie z ks. biskupem. Znakomity kaznodzieja wymownemi słowy streszczając świątobliwy żywot ś. p. ks. Bronisława Markiewicza, kilkakrotnie spowodował wybuchy głośnego płaczu i żalu, zwłaszcza gdy podnosił jego bezgraniczne zaparcie się samego siebie, poświęcenie się Bogu i ludzkości i nadzwyczajną żarliwość w służbie Bożej.

Pewnego ukojenia doznali zgromadzeni, słysząc z ust dostojnego kaznodziei, że Najprzewielebniejsi Arcypasterze na kilka dni przed zgonem donieśli śp. ks. Markiewiczowi o swem postanowieniu otoczenia jego Towarzystwa i zakładów opieką duchowną. Świetna i podniosła ta mowa ma być ogłoszona w miesięczniku Towarzystwa *Powściągliwość i Praca.*

Po kazaniu i odśpiewaniu przez nader liczne duchowieństwo końcowego „castrum doloris“ wyruszył z kościoła długi kondukt pogrzebowy, prowadzony przez ks. Biskupa Fischera, który po ostatecznych nabożnych modłach na cmentarzu wstąpił na przygotowane podniesienie i mimo niekorzystnej pory mroźnej i wietrznej donośnym głosem wypowiedział w budującej mowie pasterskie pożegnanie zwłok i chwałę dla dzieł świątobliwego kapłana. Mowę tę z głębokiem nabożeństwem i z tchem zapartym wysłuchała kilkutysięczna rzesza wiernych. Była to chwila ogromnego nastroju i podniesienia duchowego, pomimo mroźnego powietrza i nieprzyjaznych wichrów, jakby na stwierdzenie, że wichura nikogo z wiernych nie zdoła odsunąć od grobu umiłowanego kapłana i od słów ks. Biskupa. Mimowolnie odczuwało się wzmocnienie sił fizycznych jako znak, że potęga naszej świętej wiary nie dozna żadnego osłabienia wskutek burz ziemskiego świata.

Wreszcie rzewnemi słowy żegnali swego ojca jeden z członków Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ i jeden z wychowanków, a wkońcu przemówił z serca p. B. Czuruk, jako przedstawiciel *Kroniki Powszechnej* ze Lwowa.

W pogrzebie wzięło udział liczne grono inteligencyi, przybyłej z kraju i z Krosna ze starostą dr. Stefanem Żelechowskim na czele.

Następnego dnia po pogrzebie zebrali się członkowie Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ po wysłuchaniu Mszy św., celem odbycia nadzwyczajnego walnego zgromadzenia, na którem w miejsce śp. ks. Bronisława Markiewicza wybrano jednomyślnie przełożonym Towarzystwa i jego zakładów wychowawczych ks. Walentego Michulkę, ucznia i wychowanka ks. Markiewicza.

Dodać wypada, że pieczę duchowną nad zakładami wychowawczymi w Miejscu Piastowem wykonywują obecnie dotychczasowi współpracownicy i zwolennicy ks. Markiewicza: ks. Józefa Machała i ks. Jan Nowicki, byly kapelan ks. Biskupa Roopa z Wilna, w zakładzie zaś wychowawczym w Pawlikowicach ks. Józef Borodzicz, wygnaniec z Litwy.

Franciszek Sypowski
radca sąd. kraj. w Andrychowie.

Notatki literacko-artystyczne.

III. koncert gal. Towarzystwa muzycznego za r. 1911 1912 odbędzie się we środę, 21 b. m. W koncercie wystąpi jako solista Henryk Melcer i wykona M. Regera koncert fortepianowy f-moll.

»Wędrowca«, ilustrowanego dwutygodnika, poświęconego turystyce, sportowi i literaturze, wyszedł zeszyt 7 (rok II.) i zawiera: Dr. T. Jaworskiego „Muzeum im. Mielżyńskich w Poznaniu“, E. hr. Dzieduszyckiej „Z wędrówek po Grecyi“, A. Schrödera „Ciconia“ (nowela), Kłośnika: „Zawody łyżwiarskie we Lwowie“, J. Gluzińskiego „Sport i kultura fizyczna a literatura miłosna“, J. Żuławskiego „W Griesalp po zejściu z Wilde Frau“ (wiersz), Listy z Krakowa, R. Wacka „Ze wspomnień myśliwskich“, St. Wr. „Wystawa lotnicza w Paryżu“, Kronika, Ruch wydawniczy, Dział informacyjny i t. d.

W tekście kilkadziesiąt fotografij, odbitych pięknie na wytwornym, kredowym papierze, między innemi niezmiernie ciekawe zdjęcie żerujących wilków.

Wędrowiec utrzymuje się w dalszym ciągu na wysokim poziomie, jaki odrazu zajął; pod względem estetycznym jest wytworny, treść ma coraz bardziej zajmującą. Tem się też tłumaczy fakt, że w krótkim czasie zyskał tylu przyjaciół i odbiorców. Zasługuje na to w zupełności.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

We środę, 7 lutego, po raz drugi, „Brand“, poemat dramatyczny. — We czwartek, 8 lutego, „Jej adjutant“, operetka. — W piątek, 9 lutego, „Brand“, poemat dramatyczny.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W czwartek, 8 lutego, „Sąd“. sztuka, w piątek, 9 lutego, „Papa“, komedya. — W sobotę, 10 lutego, „Ulubieniec kobiet“, krotochwila — W niedzielę o godz pół do 4 „Betleem polskie“, jasełka. — W niedzielę o godz. pół do 8 „Ulubieniec kobiet“, krotochwila. — W poniedziałek 12 lutego, „Majerowie“, krotochwila.

Przegląd prasy.

Nowa Reforma w nr. 57 w artykule p. t.: „Reforma wyborcza i Namiestnik“ cytuje głosy prasy o wnioskach pośredniczących P. Namiestnika, w szczególności *Gazety Narodowej* i *Słowa Polskiego* i stwierdza, że walka polityczna stronnictw przeniosła się obecnie na teren reformy wyborczej, w czem widzi niebezpieczeństwo grożące z polskiej strony załatwieniu reformy wyborczej w obecnej kadencyi sejmowej.

Dziennik Polski w nr. 35 omawia w artykule wstępnym kwestyę sejmowej reformy wyborczej i wyraża przekonanie, że jeśli stronnictwa polskie przyjmą cyfrę 26·4 prc. mandatów ruskich, to będzie to już granica ostateczna, której żadną miarą przekroczyć nie można. Stwierdza następnie *Dziennik*, że na Bukowinie, gdzie Rusini są narodem liczbowo najsilniejszym, procent ich mandatów sejmowych jest stosunkowo mniejszy, niż w Galicyi. Wkońcu apeluje do Rusinów, by przestali utrudniać dzieło, które im większe, niż Polakom, przynosi korzyści.

Słowo Polskie w nr. 60 w artykule zatytułowanym „Kosztowne pośrednictwo“, zastanawia się nad projektem pośredniczącym P. Namiestnika i dopatruje się w nim niebezpieczeństwa dla interesów polskich.

Rusłan w nr. 29 w artykule p. t.: „Gniew Podolaków“ omawia wystąpienia *Gazety Narodowej* i *Słowa Polskiego* przeciw projektowi P. Namiestnika, wyrażając ubolewanie, że stanowisko grupy podolskiej i stronnictwa wszechpolskiego utrudnia w wysokim stopniu widoki porozumienia polsko-ruskiego.

Diło z 6 lutego b. r. w artykule zatytułowanym „Pod terrorem“, zastanawiając się nad podnoszonymi z polskiej strony głosami, że „przed terrorem nie można udzielić Rusinom żadnych ustępstw“, dochodzi do konkluzyi, że ze strony Rusinów, zmuszonych do walki o swoje prawa, niema właściwie terroru i szkicując przebieg dotychczasowego sporu polsko-ruskiego w jego poszczególnych fazach, żali się na niezrozumienie ze strony polskiej intencyi Rusinów.

Gazeta Wieczorna w nr. 515 zajmuje się sprawą regulacyi płac nauczycieli ludowych, stwierdzając, że sprawa ta przechodzi w okres urzeczywistnienia, gdy komisya budżetowa uchwaliła wydatek półtrzecia miliona koron na polepszenie płac nauczycielskich. Uchwałę tę regestruje *Gazeta Wieczorna* jako pierwszy wydatny rezultat pracy tegorocznego Sejmu i wyraża przekonanie, że wobec dobrej woli i szczerych chęci wszystkich miarodajnych czynników sprawa regulacyi płac nauczycielskich będzie pomyślnie załatwiona.

Kuryer Lwowski w nr. 57 w artykule p. t.: „Pokrycie niedoboru krajowego“ zastanawiając się nad dwoma sposobami pokrycia tego niedoboru, t. j. pożyczką lub podwyższeniem dodatków krajowych do podatków bezpośrednich, dochodzi do przekonania, że jedynie zupełna autonomia finansowa kraju mogłaby sprowadzić uzdrowienie stosunków.

OSTATNIA POCZTA.

— *Węg. Biuro koresp.* donosi z Wiednia: Wczoraj przed południem odbyła się konferencya między P. Ministrem wojny gen. Auffenbergem a ministrem honwedów gen. Hazaiem. Konferencya odnosiła się do rokowań z rządem węgierskim i trwała całe przedpołudnie do godziny 12 minut 30. Przez gabinetu hr. Khuen-Hedervary przyjął od-

wiedziny bana Cuvaya, który przybył z Zagrzebia. Konferencya z nim trwała godzinę; omawiano sprawę obrad posłów chorwackich do Sejmu węgierskiego, które odbyły się w Budapeszcie. Hr. Khuen-Hedervary konferować będzie ponownie z P. Prezesem gabinetu hr. Stürgkhem. Termin tej konferencyi, jak również termin ponownej audyencyi hr. Khuen-Hedervarego u Najj. Pana nie są jeszcze ustalone. Hr. Khuen-Hedervary ma do czwartku wieczora pozostać w Wiedniu.

= Subkomitet komisyi socyalnopolitycznej, wybrany celem rozpatrzenia kwestyi robotników przemysłowych, odbył wczoraj posiedzenie. Na porządku dziennym był referat p. Lichta o przedłożeniu rządowem w sprawie zmiany i uzupełnienia § 74 ordynacyi przemysłowej. Po dłuższej dyskusyi postanowiono referat ten wydrukować i rozesłać go członkom komisyi. Następne posiedzenie subkomitetu odbędzie się dnia 13 lutego.

= Z działalności Sejmów krajowych dochodzą następujące doniesienia: Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu morawskiego, w dalszym ciągu dyskusyi nad sprawozdaniem komisyi rolniczej o projekcie nowej ordynacyi służbowej dla robotników rolnych, przy § 1 dwóch posłów socyalistycznych wygłosiło dłuższe mowy. Po porozumieniu między stronnictwami zgłoszono do 47 paragrafów projektu wiele zmian, które w części przyjęto. Drugie czytanie projektu odbyło się prawie bez dyskusyi. Trzecie czytanie odbędzie się dopiero po wydrukowaniu projektu z uchwalonemi zmianami.

Sejm Krainy załatwił na wczorajszem posiedzeniu z nieznacznemi zmianami przedłożenie w sprawie ustawy wodnej.

= Wszystkie dzienniki koalicyi serbsko-chorwackiej w Zagrzebiu zostały wczoraj ponownie skonfiskowane za umieszczenie rezolucyj, powziętych na posiedzeniu mężów zaufania koalicyi. Rezolucye te zawierają ataki na unię i Węgry.

Stronnictwo socyalno-demokratyczne zwołuje na dziś zgromadzenie ludowe, aby zająć stanowisko wobec rozwiązania Sejmu chorwackiego.

= Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu pruskiego, podczas pierwszego czytania noweli do ustawy o podatku dochodowym i podatku uznpełniającym przemawiał p. Sas Jaworski. Wobec najnowszej zapowiedzi ministra spraw wewnętrznych, że antipolska polityka na kresach wschodnich ma być nadal we wszystkich kierunkach uprawiana, zapytał mowca: Jak można kuć przeciw nam ustawy wyjątkowe, a równocześnie pobierać od nas takie same podatki, jak od innych? Jest to sprzeczne z zasadą równouprawnienia. Mówiono swego czasu o polityce opartej na skupieniu stronnictw. Jeśli pragnie się dojść do rzeczywistego skupienia się wszystkich stronnictw mieszczańskich, musi się Polakom wymierzyć sprawiedliwość. (Oklaski na ławach polskich).

Ostatecznie Sejm przekazał projekt ustawy w sprawie zmiany ustawy o podatku dochodowym i uzupełniającym osobnej komisyi, złożonej z 28 członków. Dziś dalsze obrady.

= Król czarnogórski Mikołaj przybył z Frankfurtu do Berlina.

= Podczas wczorajszej dyskusyi we francuskiej Izbie deputowanych wielu mowców wytykało, że przedłożenie rządowe w sprawie programu budowy floty jest niedostateczne. Stan czynny floty dnia 1 stycznia 1920 r. ma być następujący: 28 pancerników, 10 okrętów do służby rekonansowej. 52 łodzi torpedowych. Następne posiedzenie Izby odbędzie się we wtorek.

= Z Kopenhagi donoszą: Gdy król Fryderyk odbywał wczoraj po południu zwykły swój spacer, nagle zachorował. Przeniesiono go natychmiast do pałacu i położono do łóżka. Stan jego z każdą chwilą się polepszał. Idzie tu o poważne zaziębienie. — Wydany wczoraj biuletyn opiewa: Dziś wieczorem o godzinie 10 stan króla był zadowalający.

= Z Belgradu donoszą: Przywódca młodoradykałów Ljuba Stojanović, który otrzymał od króla misyę utworzenia gabinetu koalicyjnego, oświadczył wczoraj królowi, iż misya jego nie udała się. Obecnie młodoradykali odbywają naradę nad utworzeniem gabinetu młodoradykalnego, który przeprowadziłby nowe wybory do Skupczyny.

= Z wojny włosko-tureckiej mamy do zapisania następujące nowe doniesienia:

Generał Caneva przybył wczoraj po południu do Rzymu. Na dworcu powitali go minister wojny i szef sztabu generalnego. Publiczność zgotowała przybyłemu serdeczną owacyę.

Agencya Stefaniego donosi: Dzienniki zagraniczne podały wiadomość, że włoskie okręty wojenne ostrzeliwały Hodeżdę, oraz budowle i place budującej się kolei Ras el Kebib. Komendant floty włoskiej na Morzu Czerwonem nie doniósł wcale o bombardowaniu Hodeżdy lub budynków kolejowych. Ostatni jego raport donosił o ostrzeliwaniu regularnego wojska tureckiego w Dżubana, o 16 kilometrów od Hodeżdy, Wobec twierdzenia dzienników zagranicznych, że Hodeżda nie mogła być bombardowana, ponieważ nie jest ufortyfikowana, stwierdzić należy, że po stronie północnej jej znajduje się mały fort, na który wytoczono działa. Z dział tych strzelano dnia 2 października do okrętów włoskich. Również ustawiono kilka dział polowych na południowej stronie miasta; z nich dano również kilka strzałów.

Do *Agencyi Stefaniego* donoszą z Massawy (wyspa na morzu Czerwonem), że okręt włoski „Kalabria“ zniszczył 2 forty tureckie w okolicy.

= Według urzędowych wiadomości z Meksyku prawdopodobne jest, że generał Orrozo i reprezentant rządu każdej chwili ogłoszą niepodległość Stanu Chichachaua. Kilka kompanij piechoty i artylerya otrzymały rozkaz, aby gotowe były do wkroczenia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 7 lutego. Uchwała wczorajsza Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie w sprawie koncesyonowania rafineryi i przemysłowej przeróbki spirytusu, podana w krótkiem streszczeniu, opiewa w szczegółach, jak następuje: Co do uznania rafineryi spirytusu za przemysł koncesyjny Izba wyraża opinię, że podciągnięcie przemysłu rafineryi spirytusu pod koncesyę należy uważać za wprost niewłaściwe i nader szkodliwe uprzywilejowanie kilku jednostek na koszt ogółu, jeżeliby to zarządzenie miało pozostać odosobnionym aktem administracyjnym, niepołączonym z żadną dalszą ingerencyą Rządu. O ileby zaś przyjść miało do ustalenia wpływu Rządu na ceny spirytusu, należy równocześnie zastrzedz Izbom handlowym krajów interesowanych w pradukcyi spirytusu, a więc Galicyi, Szląskowi, Morawom i Czechom możność bezpośredniego wyrażania swej opinii co do poziomu i zmiany cen.

W drugiej sprawie uznania wyrobu likierów, rumu, rozolisów i podobnych napojów spirytusowych za przemysł koncesyonowany Izba oświadcza się przeciw zaprowadzeniu przymusu koncesyjnego i uważa pozostawienie obecnego stanu rzeczy za ugruntowane w naszych stosunkach gospodarczych i społecznych.

Kraków, 7 lutego. Zmarł tu przeżywszy lat 71 notaryusz Franciszek Niemczewski, b. długoletni prezes krakowskiej Izby notaryalnej.

Kraków, 7 lutego. Aresztowano 19-letniego Jana Kantorowicza, który onegdaj przy podziale łupów z kradzieży pchnął 21-letniego brata swego Kazimierza nożem w płuca. Ranny zmarł wczoraj.

Wiedeń, 7 lutego. Najj. Pan nadał w. ks. Andrzejowi wielką wstęgę orderu św. Szczepana.

Wiedeń, 7 lutego. W południe odbyło się u Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda i Jego Małżonki śniadanie na cześć w. ks. Andrzeja w obecności Najd. Arcyks. Maryi Teresy, ambasadora rossyjskiego, świty w. księcia, b. ambasadora w Petersburgu Berchtolda i i.

Wiedeń, 7 lutego. Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand odwiedził dziś przed południem w. ks. Andrzeja w mundurze swego pułku rossyjskiego.

Wiedeń, 7 lutego. P. Minister skarbu zamianował kontrolora w magazynie sprzedaży tytoniu we Lwowie, Władysława Ossowskiego, dyrektorem tego magazynu, a adjunkta w fabryce tytoniu w Krakowie, Emanuela Milacka, dyrektorem magazynu sprzedaży tytoniu w Bernie morawskiem, obu w VIII. klasie rangi.

P. Minister sprawiedliwości zamianował rewidenta w oddziale rachunkowym wyższego sądu krajowego we Lwowie, Stanisława Lenczowskiego, radcą rachunkowym.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł sędziów: dr. Michała Chylaka w Łopatynie do Skolego, Franciszka Duralskiego w Brzozowie do Żółkwi, Stefana Hankiewicza w Potoku Złotym do Niżankowic, Józefa Górskiego w Dynowie do Peczeniżyna, Leopolda Szajnę w Bohorodczanach do Przemyślan; — dalej nadał sędziemu Wojciechowi Czownickiemu w Sadagórze posadę sędziego w okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie.

P. Minister sprawiedliwości zamianował sędziami, auskultantów: Jarosława Kordasiewicza dla Sołotwiny, Feliksa Mroczka dla Bohorodczan, Stanisława Rutkowskiego dla Birczy, Romana Niedźwińskiego dla Jabłonowa, Stanisława Turczańskiego dla Potoka Złotego, Jana Wierzbickiego dla Brzozowa, Artura Skowrońskiego dla Dynowa, Franciszka Paszkiewicza dla Baligrodu, Jakóba Sterna dla Bohorodczan, Władysława Płanetę dla Zborowa, Karola Gerschla dla Skolego i Stanisława Skulskiego dla Łopatyna.

Wiedeń, 7 lutego. Wczoraj odbyło się posiedzenie Rady nadzorczej dolno-austryackiego Banku eskontowego, na którem przedłożono bilans za rok 1911, wykazujący czysty dochód w kwocie 8,990.049 koron. Walnemu zgromadzeniu, które będzie zwołany na 4 marca, przedłożony będzie wniosek o rozdzieleniu dywidendy po 40 koron od akcyi, reszta zysku zaś w kwocie 209.973 koron przeniesiona będzie na nowy rachunek.

Budapeszt, 7 lutego. (*W. Biuro Kor.*) Donoszą z Wiednia: P. Prezydent Ministrów hr. Stuergkh dziś o godzinie 10 przed południem udał się do węg. ministerstwa na konferencyę z prezydentem ministrów hr. Khuen-Hedervarym.

Budapeszt, 7 lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu po odczytaniu wpływów prezydent wniósł, aby następne posiedzenie odbyło się dopiero 12 b. m. Wniosek ten uchwalono i posiedzenie zamknięto.

Otwarcie parlamentu Rzeszy niemieckiej.

Berlin, 7 lutego. Cesarz Wilhelm otworzył dziś parlament Rzeszy w Białej sali Zamku mową tronową. Na wstępie rzekł, że celem jego działalności jest utrzymanie sił państwa i państwowego porządku i strzeżenia dobra narodu we wszystkich warstwach i stanach, oraz wzmocnienie sił i powagi narodu niemieckiego. Wspomniał o doniosłości sprawy opieki społecznej i o ustawach w tej mierze uchwalonych już przez poprzedni parlament, wyrażając nadzieję, że taki sam duch ożywiać też będzie nową Izbę. Finanse państwa są dobre i wkrótce uda się dojść do zupełnego ich uzdrowienia. Z zadowoleniem cesarz wspomniał o rozwoju przedsiębiorczości handlowej i przemysłowej Niemiec. Wobec tych postępów rząd i nadal stać będzie na zasadzie dotychczasowej polityki cłowej w przygotowywaniu i zawieraniu nowych traktatów handlowych.

Celem wzmocnienia niemieckości zagranicą wniesione będzie przedłożenie regulujące przynależność państwową Niemców bawiących zagranicą, aby im ułatwić zatrzymanie przynależności do państwa niemieckiego lub ponowne jej uzyskanie.

Mowa tronowa zapowiada przedłożenie w celu wzmocnienia siły zbrojnej na morzu i lądzie i dodaje, że przygotowuje się ustawy o finansowem pokryciu tych zarządzeń. Mowa apeluje do parlamentu, aby ustawy te rychło załatwił w interesie ojczyzny.

O gotowości Niemiec do załatwienia przyjaznego międzynarodowych sporów, jeśli odpowiada to godności i interesom państwa, świadczy umowa zawarta z Francyą. Obok pielęgnowania sojuszu z Austro-Węgrami i Włochami polityka Niemiec skierowana jest ku utrzymaniu przyjaznych stosunków z wszystkiemi mocarstwami na podstawie wzajemnego szacunku i dobrej woli.

Wkońcu cesarz wyraża ufność w siły narodu i łaskę Boską. Z tą ufnością cesarz przechodząc nad walkami dnia, patrzy w przyszłość. Cesarz życzy pracom parlamentarnym powodzenia.

Łódź, 7 lutego. (*Tel. pryw.*). Wczoraj w nocy wsiadła do wagonu II. klasy pociągu, zdążającego z Koluszek do Łodzi pani Anna Bieńkowska, obywatelka, mieszkająca w Zgierzu. Na kilka minut przed odejściem pociągu z Koluszek weszło do tego przedziału towarzystwo, złożone z kilku wytwornie ubranych mężczyzn i dwu dam. Po wyruszeniu pociągu, p. Bieńkowskiej zrobiło się niedobrze i wkrótce zasnęła. Gdy się obudziła w pobliżu Łodzi, zauważyła, że towarzystwa owego niema, a zginął także z przedziału jej sakwojaż, w którym było 18.300 rubli gotówką, listy zastawne na 400 rubli, złoty zegarek z łańcuszkiem i inne rzeczy.

Łódź, 7 lutego. (*Tel. pryw.*). Spaliły się tu fabryka firmy Ettinger i Drozner, piekarnia Białostowskiego i skład towarów Kleinbergera.

Łódź, 7 lutego. (*Tel. pryw.*). Redaktora pisma rossyjskiego *Łodzinskaja Żyźń* skazano administracyjnie na 300 rubli lub 3 miesiące więzienia.

Łódź, 7 lutego. (*Tel. pryw.*). W osadzie młynarskiej o półtora wiorsty od wsi Dłutów, w pow. łaskim, 5 uzbrojonych w rewolwery ludzi wtargnęło do tartaku; napastnicy rozbili kasę i zrabowali znaczną sumę. Właściciel i robotnicy nie stawili oporu. Ci sami bandyci w kilka godzin później napadli na dom kolonisty pewnego ze wsi Łazy, zabili jego żonę i zrabowali kilkadziesiąt rubli. Straż ziemska aresztowała trzech podejrzanych o te napady ludzi.

Wilno, 7 lutego. (*Tel. pr.*). P. Feliks Zawadzki otrzymał pozwolenie na wydawanie miesięcznika w języku polskim p. n. *Litwa i Ruś.*

Wojna włosko-turecka.

Konstantynopol, 7 lutego. Urzędowo donoszą, że Włosi d. 1 b. m. bombardowali Szejk Said i Babel Mandeb. Z ludzi nikt nie poniósł szwanku.

Konstantynopol, 7 lutego. Donoszą z autentycznego źródła, że Rada ministrów postanowiła zamknąć prywatne banki i Towarzystwa ubezpieczeń, oraz katolicki Dom sierot SS. Salezyanek, pozostający pod protektoratem włoskim, w Skutari, w Albanii.

Paryż, 7 lutego. *Ag. Havasa* ogłasza następującą notę: Nie jest prawdą, jakoby rząd francuski zamierzał przeszkadzać przemysłowi francuskiemu w wykonywaniu zleceń w sprawie dostarczenia broni i amunicyi Turcyi i Włochom. W myśl postanowień art 7 piątej konwencyi aktu końcowego II. międzynarodowej konferencyi pokojowej państwo neutralne nie ma obowiązku powstrzymywania wywozu lub przewozu broni, amunicyi i tego wszystkiego, co służyć może armii lub flocie i przeznaczone jest dla jednej z stron wojujących. Obecnie w różnych francuskich przedsiębiorstwach przemysłowych wykonywują się zamówienia materyału wojennego dla Turcyi i Włoch.

Stan rzeczy w Chinach.

Nankin, 7 lutego. (*B. Reutera*). Watungfang, Fangszajoj i Sunjatsen odbyli dłuższą konferencyę w sprawie ostatnich żądań Mandżurów. Pomimo tego, że ostateczna odpowiedź jeszcze nie nadeszła, można przyjąć, że cesarzowi pozostawiony zostanie do końca życia tytuł cesarza, ale cesarz nie będzie miał prawa wywierać żadnego wpływu ani na rząd, ani na politykę. Otrzyma pensyi 11 milionów taelów (20 milionów koron) i mieszkać będzie w pałacu w Pekinie. Generałowie na północy wezwali republikanów w Nankinie, aby ze względu na to, iż dynastya przez swą abdykacyę utrzymała pokój, okazano ustępstwa dworowi.

Londyn, 7 lutego. (*B. Reutera*). *Times* donosi z Tokio pod datą 5 b. m., że sytuacya w Mandżuryi wywołuje w Japonii wielkie obawy. Dzienniki japońskie domagają się szybkiego wysłania wojsk do Mandżuryi.

Petersburg, 7 lutego. Wczoraj wieczorem odbył się w ambasadzie austro-węgierskiej raut, na który było zaproszonych przeszło 3000 gości. Na żadnym z oficyalnych rautów dotychczas nie zebrało się tak liczne grono. Przybyli wszyscy ministrowie z prezesem Rady ministrów Kokowcewem na czele, prezydenci obu Izb, dostojnicy dworscy i świty cara i wielkich książąt.

Madryt, 7 lutego. Wiadomości z południowej Hiszpanii donoszą o wielkich wylewach, zwłaszcza w okręgach Sevilla i Cordoba, które wyrządziły znaczne szkody. Koło Santarem ulewne deszcze sprawiły, że Tajo wystąpił z brzegów, a powódź ta przybrała takie rozmiary, jakich dotąd nie pamiętają. W Santarem zawalił się mur cmentarny i zniszczył wiele nagrobków.

Tebris, 7 lutego. (*Pet. Ag. tel.*). Były gubernator Zia ed Dauleh, który schronił się do konsulatu angielskiego, popełnił samobójstwo.

Ajaccio, 7 lutego. Siedmnastu żołnierzy kompanii karnej porzuciło broń i zbiegło w góry.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 7-go lutego 1911. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 662·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 864·—, Akcye Anglobanku 326·—. Akcye Unionbanku 636·50, Akcye Länderbanku 554·75, Akcye Bankvereinu 552·—, Akcye Bodencredit 1321·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 698·—, Akcye kolei państwowych 737·25, Akcye kolei Południowej 110·—, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 5125.—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 908·—, Akcye Rima Muranyi 714·50, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2823·—, Akcye Fabryki broni 819·—, Akcye Tureckie tytoniowe 337·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 737·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 90·75, Austryacka Renta koronowa 90·65, Węgierska Renta koronowa 90·10, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 91·50, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 92·25, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·75, 5-prc Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 91·08 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 98·75, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 98·—, 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 91·75 4-prc. pożyczka m. Lwowa 92·—, Losy tureckie 247·25, Marki 117·67, Rubel 254·50, 5-prc. Rossyjska pożyczka z r. 1906 104·10,

---

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Podziękowanie.

Z powodu śmierci ś. p. syna naszego Stanisława doznaliśmy tyle współczucia, że nie mogąc każdemu osobno, tą drogą składamy serdeczną podziękę wszystkim, którzy jakimkolwiek sposobem raczyli uczcić pamięć zmarłego, lub okazać nam współczucie — „Bóg zapłać"!

Romanowscy.

Przyjechali do Lwowa
dnia 7 lutego 1912.

HOTEL GEORGEA. Pp.: K. Sulatycki z Siemianówki, J. Kownacki z Czernicy.

HOTEL IMPERIAL. Pp.: J. hr. Konarski z Grochowiec, J. hr. Potocki z Rymanowa, A. Jedrzejowicz ze Starego Miasta.

HOTEL FRANCUSKI. P. W. Rodkiewicz z Bukowska.

HOTEL EUROPEJSKI. Pp.: L. Fleszar z Łańcuta, M. Studnicki z Tarnowa.

CENNIK
Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 7 lutego 1912.

	płacą K	h	żądają K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	700	—	708	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	442	—	448	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	542	—	550	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipinskiego po 500 kor.	480	—	490	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	109	70	—	—
„ „ „ 4½ pr. w. a. los w 50 l.	98	60	99	30
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	91	90	92	60
„ kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	98	70	99	40
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	92	10	92	80
Banku gal. ziem. kr. 4½% 60 l.	98	65	99	35
List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½% 60 l.	98	70	99	40
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	98	20	98	90
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	97	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w 41½ lat	96	50	—	—
4 pr. los w 56 lat	91	70	92	50
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	98	30	99	—
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. 4½ pr. (3 em.)	98	30	99	—
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	90	20	90	90
Kol. lokalne dtto 4 pr.	90	20	90	90
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	92	—	92	70
Pożyczki kraj. 4 prc. z r. 1908	90	50	91	20
„ m. Lwowa 4 pr.	88	30	89	—
„ „ „ 4 konwers.	91	50	92	20
„ m. Krakowa	89	50	90	20
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	36	11	46
20 frankówka	19	17	19	30
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	—
„ „ papierowych	254	—	255	20
100 marek niemieckich	117	40	117	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 lutego 1912.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	90 80	91·—
styczeń-lipiec	90·75	90·95
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	93·85	94·05
kwiecień-październik	93 90	94·10
Koronowa waluta.		
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1595·—	1655·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	432·—	444·—
„ „ 1864 po 100 zł.	609·—	621·—
„ „ 1864 po 50 zł.	305·—	311·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	288·25	289·25
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	114·05	114·25
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	90·75	90·95
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	91·10	92·10
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	112·25	113·25
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	432·50	435·50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	112·75	113·25
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	90·80	91·80
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	90·90	91·90
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	102·—	102·75
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	121·75
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	93·75	94·75
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	92·90	93·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	94·35	95·35
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	95·50	96·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	95·50	96·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	94·25	95·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	94·10	95·10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1893, 4 prc.	94·25	95·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	95·50	96·50
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	90·—	91·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	92·70	93·70
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	90·65	91·65
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	111·75	112·75
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	109·80	110·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	89·95	90·15
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	295·—	307·—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	422·50	434·50
„ „ „ 50 zł (100 kor.)	210·—	216·—
Koronowa waluta		
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	92·50	93·50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	91·—	92·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	101·—	102·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	94·—	—·—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	91·75	92·75
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	98·10	99·10
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	88·70	89·70
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	124·—	130·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	245·75	248·75
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	304·—	310·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	273·—	279·—
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	99·70	100·40
„ „ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	98·75	99·75
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	92·—	93·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	98·75	99·75
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	91·—	92·—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	96·25	97·25
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·70	97·70
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	98·50	99·50
Banku krajowego oblig. komun. I emisya 48 lat 4½ pr.	98·50	99·50
Banku kr. obl. kolej. żel. 57½ l. 4 pr.	90,25	90·45
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	96·70	97·70
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	96·70	97·70
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	113·15	114·15
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	84·10	85·10
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	89·95	90·95
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	100·50	101·50
„ „ „ „ 1890 „ 4 pr.	99·75	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	35·—	39·—
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł.	496·—	508·—
Clary 40 zł. m. k.	180·—	200·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł	—·—	—·—
Koronowa waluta.		
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	79·50	85·50
Palfy 40 zł. m. k.	—·—	—·—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	67·80	73·80
„ „ węg. tow. 5 zł.	45·50	51·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	79·—	85·—
Salma 40 zł. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	325·25	326·25
Peszt. Banku handl. 500 zł.	4415·—	4425·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	657·50	658·50
Weg. Banku kredyt. 200 zł.	864·50	865·50
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	803·—	805·—
Gal. banku hip. 200 zł.	700·—	—·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	444·—	445·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł	553·50	554·50
„ Austro-węg. 1400 kor.	1994·—	2004·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	630·—	631·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	280·50	281·50
Żywnostenska banka 100 zł.	283·25	284·25
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	457·—	460·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	420·—	430·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5090·—	5120·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	400·—	402·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	545·—	547·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	310·—	320·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł mk.	1150·—	1156·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	793·—	796·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	737·—	741·—
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	909·50	910·50
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2817·—	2827·—
Schodnicy 500 kor.	458·—	462·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	341·—	348 50
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	251·—	255·—
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	241·20	241·55
Paryż za 100 franków	95·55	95·70
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	254·25	255·—
Niemieckie banki	117·60	117·80
Włoskie banki	94·95	95·12½
Francuzkie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·27	95·42½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·37	11·40
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·11	19·14
20-markówka	23·53	23·56
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·62½	117·82½
Włoskie banknoty za 100 lir	94·95	95·15
Ruble	2·54	2·55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. Nam. IX.—b. 191/16 ex 1912 (1322 3—3)

Obwieszczenie.

Na niepodzielne zabezpieczenie budowy mostu stałego na Sole pod Oświęcimem w ciągu traktu nadwiślańskiego o szerokości 8·80 m przy 10 5 m, wzniesieniu ponad niski stan wody, ogólnej długości 173 0 m, o konstrukcyi dźwigającej z betonu uzbrojonego żelazem, w czterech polach po 23 25 m i jednem w 42 00 m. razem 135 m. w świetle, rozpisuje c. k. Namiestnictwo niniejszem publiczną rozprawę ofertową z uwagą, że zatwierdzenie ofert przysługuje c. k. Ministerstwu robót publicznych.

Koszta fiskalne wszystkich robót przy powyższej budowie w drodze przedsiębiorstwa wykonać się mających obliczono na 730.292 kor., a wadyum do oferty dołączyć się mające na 36 500 kor.

Roboty te, które mają być wykończone w przeciągu 24 miesięcy, licząc od dnia oddania budowy do wykonania przedstawiono w przedmiarze lit. C., odnoszące się do nich ceny jednostkowe, lub kwoty ryczałtowe we wykazie cen jednostkowych lit. D. Wykonanie robót odpowiadać ma warunkom ogólnym lit A. i szczegółowym lit. B. Nadto dla objaśnienia robót służą plany lit. E. F G H. J K

Wszystkie te załączniki stanowiące podstawę do ewentualnie zawrzeć się mającego na podstawie oferty kontraktu są do przejrzenia w tutejszym Departamencie IX/b budowy dróg i mostów w godzinach urzędowych przed terminem licytacyi, która odbędzie się w tymże Departamencie w dniu 20 lutego 1912 o 12 w południe.

Oferty zestawione według przepisanego wzoru, który bezpłatnie we wspomnianym Departamencie c. k. Namiestnictwa wraz z przepisami o ofertach otrzymać można, należy wnieść przy ścisłem zastosowaniu się do tych przepisów w kopercie zapieczętowanej z napisem: „Oferta na budowę mostu na Sole pod Oświęcimem — nie otwierać przed rozprawą" do protokołu podawczego c. k. Namiestnictwa najpóźniej do godziny 12 w południe w dniu licytacyi, przy której przeprowadzeniu oferenci względnie ich pełnomocnicy mogą być obecni.

Zauważa się wreszcie, że oferentom przysługuje prawo wnieść oferty na fundowanie przyczołków i filarów powyższego mostu, według innej metody niż przewidzianej w projekcie, należy jednak proponowaną metodę odpowiednio uzasadnić.

We Lwowie, dnia 25 stycznia 1912.

Za c. k. Namiestnika
Ustyanowski w. r.

L. cz. E. 946/11 (7) (1423 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Genowefy Lipskiej we Winnikach odbędzie się dnia 29 lutego 1912 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 licytacya realności objętej lwh. 420 ks. g. Winniki wraz z przynależnościami, składającemi się z komórki, drzew owocowych, sztachetów.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1470 kor. 38 h., przynależności zaś na 147 kor.

Najniższa cena wynosi 990 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Winniki, dnia 10 stycznia 1912.

L. cz. E. 1113/11 (5) (1315 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Mikulińcach, odbędzie się dnia 13 marca 1912 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 w Wiśniowczyku licytacya 1/4 części realności objętej lwh. 800 ks. grt. gm. Wiśniowczyk.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 275 kor.

Najniższa cena wynosi 183 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wiśniowczyk, dnia 24 stycznia 1912.

L. cz. E. 899/11 (5) (1298 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Fani Mandel z Wiśniowczyka, odbędzie się dnia 19 lutego 1912 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 w Wiśniowczyku licytacya realności objętej lwh. 658 ks. gr. gm. kat. Wiśniowczyk.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3019 kor.

Najniższa cena wynosi 2012 koron 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wiśniowczyk, 5 stycznia 1912.

L. cz. E. 1142/11 (7) (1415 2—3)

Edykt.

Dnia 21 lutego 1912 o godz. 9 rano, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacya: a) realności lwh. 798 i b) 394 gminy Folwarki.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione ad a) na 6216 kor. 50 h, ad b) na 2350 kor., przynależności zaś na 177 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 3196 kor. 75 h., ad b) 1566 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 20 grudnia 1911.

(1454 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie, ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

Licytacye:

Poniedziałek 12 lutego 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: suknia, ubrania męskie, portyery, lambrekiny, kasa, narzędzia rolnicze, futra, skórki futrzane oraz meble domowe.

Wtorek 13 lutego 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: maszyna do pisania, kasa gniotowała, urządzenie sklepowe, fortepian, leksykon, widelce, noże i łyżki srebrne, urządzenia biurowe, dywany, lampy i meble.

Sroda 14 lutego 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: fortepian, krajobrazy, kredens palisandrowy, dywany i meble, maszyna do szycia, meble mahoniowe, lampy i meble.

Czwartek 15 lutego 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: maszyna do pisania dywany, obrazy, srebrne puhary i kieliszki, 90 wazonów kwiatów i różne meble domowe.

Piątek 16 lutego 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: maszyna do szycia, pianino, kasa sklepowa, kasa ogniotrwała, srebro stołowe, dywany, i różne meble domowe.

Sobota 17 lutego 1912 od 4 do 8 godziny wieczorem: maszyna do szycia, warstat stolarski, buciki, szafa szkolna, fotepian oraz różne tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 5 lutego 1912.

L. cz. E. 1315/11 (6) (1414 2—3)

Edykt.

Dnia 21 lutego 1912 o godzinie 9·30 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacya 3/12 części realności lwh. 179. 180 i 147 tudzież 4/12 części l. w. h. 599 i 600 gminy Słobódka górna.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione na 1480 kor., 452 kor. 50 h, 262 kor. 50 h, 1096 kor. i 100 kor.

Najniższa cena wynosi 988 koron, 301 kor., 175 kor., 773 kor. i 67 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 4.

C k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 20 grudnia 1911.

L. cz. E. 2655/11 (5) (1464)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p. Wilhelma Kornfelda w Jaśle zastąpionego przez adwokata dr. Rosenbuscha w Jaśle, odbędzie się dnia 7 marca 1912 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33 w Jaśle licytacya połowy realności objętej lwh. 1212 ks. grunt. gm. kat Dembowiec.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona i wartość tejże ustaloną na kwotę 800 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 533 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 29 stycznia 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. Prez. 112 26 R. S./12 (1320 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszem, że w depozycie sądowym znajdują się następujące z kradzieży pochodzące rzeczy, pieniądze i przedmioty wartościowe, do wiadomych właścicieli należące jako to:

Vr. 3420/1 (9) pierścionek złoty bez kamyka.

Vr. 2073/10 (72) pulares.

Vr. 3480/2 prześcieradło, poduszka ze znakami W. K. damski kaftanik granatowy, siennik i kołdra.

Vr. 2190/9 (43) gwoździe.

Vr 2649 10 czapka koloru szkockiego, ciemna kamizelka w gwiazdki, jasna marynarka.

Vr. 3392/9 kapelusz damski słomiany, peleryna, bluzka i sukienka

Vr. 3336/10 zegarek niklowy z łańcuszkiem, papierośnica niklowa i pulares z grubej skóry.

Vr. 3106/10 (33) palto, kapelusz,

Vr. 255 11 (29) parasol.

Vr. 674/10 kalosze, 2 naciągacze do butów, pugilares, chusteczka, szczoteczka, 2 pary rękawiczek, rewolwer 6 strzałowy w futerale, 2 naboje.

Vr. 994/9 futerko z białych baranków.

Vr. 1461/8 buciki i stara bluzka.

Vr. 1293/8 futerał.

Vr 888 8 filcowy kapelusz, para bucików i chusteczka do nosa.

Vr 3372 8 letnie palto granatowe.

Vr. 1547/8 bluzka studencka.

Vr. 2092/7 zarzutka.

Vr. 3249/9 (251) beczka kawy, 4 szkiełka na łańcuszku nadpalona skóra na kożuch, 4 kawałki ze sukni czarnej, kawałek szarego sukna, kawałek barchanu czerwonego w czarne pasy, fartuszek biały, bluzka damska biała, kilka kawałków sukna, 11 par kalesonów, żakiet damski czarny z fioletową podszewką, 2 kawałki skóry czerwonej, hal ka barchanowa czerwona, zielona firanka sukienna, 4 kawałki sukna zielonego, kawał sukna ciemno popielatego, rydel, koszula damska, kilka kawałków białego płótna, poszewka, fartuszek, trzy serwetki, 4 prześcieradła stare, 4 obrusy, chustka na głowę, 8 koszul męskich, czapka, ręczka rzemienna, taca na ciasta, chochla, maszynka do kawy, pudełko z sardynek, dwie skrzynie i kosz z żelaziwem, 372 chusteczek na głowę, kamizelka biała, prześcieradło stare, chusteczka do nosa, kaftanik biały damski, kilka kawałków podszewki, dwie pary damskich bucików, rower połamany, szlauch biały gumowy.

Vr. 467/11 łyżeczka i kwota 80 koron,

Vr. 654/11 rewolwer, 31 patronów, nóż.

Vr. 3777/9 1 srebrna stara moneta, 1 para kolczyków imit. pereł, 2 wisiorki z czarnej masy, 1 para kolczyków srebrnych bez kamieni, 5 kawałków srebrnych połamanych, kawałek blaszki, 1 kolczyk z czarnym kamieniem, 1 kolczyk z 3 niebieskimi kamyczkami, 2 złote kolczyki połamane, 1 metalowy łańcuszek z 2 wisiorkami, 1 para kolczyków, 3 metalowe pierścienie, 1 pierścień złoty bez kamienia, 1 tabakierka z igłami, 1 bursztyn, 2 łańcuchy metalowe 1 para złotych kolczyków, 1 para srebrnych kolczyków, 1 para srebrnych kolczyków z niebieskimi kamieniami, 2 sztuki srebrnych kolczyków z niebieskimi kamieniami, srebrna obrączka, 1 srebrna łyżeczka złamana, 1 guzik z perłowej masy, 1 srebrny kolczyk (połamany), 1 pierścień złoty z opalem, 1 1 łańcuch metalowy.

Vr. 2467/9 (221) łańcuszek pozłacany, 1 para skarpetek świeca, papierośnica, nożyczki, fartuszek czarny.

Vr. 2363/8 zegarek niklowy system „Roskopf“.

Vr. 376/11 9 stalowych świderków, 4 raszple, naczynie ślusarskie, 9 słupków numerowych, kłódka francuska z dwoma pękami kluczów, między którymi 5 kluczy od żaluzyi, 1 dyament do cięcia szkła 2 latarki elektryczne, 1 harmonijka z 2 flaszeczkami, 1 szczotka, 1 drukarnia kauczukowa z talią kart, fotografiami i kredą, 1 fajeczka bez mundsztuku, 1 cała fajeczka, 1 torebka damska z 12 tabliczkami, 2 nowe bronzowe (8 starych) pularesów, 1 skórzana papierośnica, 3 gumki do obcasów, 1 grzebyk czarny, 1 papierośnica blaszana, 2 scyzoryki rogowe a 1 w perłowej macicy, 1 halerz w oprawie, 2 pary spinek, broszka i szpilka (metalowe), 1 korkociąg, 3 notatniki celuloidowe, 4 mydeł toaletowych, 4 flaszki z perfumą, 1 nożycz i. 1 zapalniczka automatyczną, 1 pudełko blaszane z 6 łańcuszkami metalowymi, 1 pudełko blaszane z szufladką 1 srebrny ołówek, lusterko, miseczka i maszynka do ołówków i haczek do zapinania, 1 pudełko karbidu, etui celuloidowe z pierścieniem metalowym, 3 główki gumowe, 3 figurki celuloidowe, 3 jajka i pudełko celuloidowe z kostkami, 10 par skarpetek, 1 ścierczka, 23 chusteczek do nosa, pulares szmaciany z kwotą 191 kor. 60 hal., pulares czarny (podkowa) z kwotą 50 hal., pulares czarny z kwotą 41 kor. 37 hal., wreszcie jako lico poz. 68/11 4 stemple à 2 hal, stempel à 10 hal, 5 marki à 5 hal. i 8 marek à 10 hal. w akcie na D. 76 nalepione

Vr. 863/10 zegarek metalowy budzik.

Vr. 1426 2 filcowy kapelusz czarny.

Vr. 204/9 pierścionek złoty z niebieskim kamykiem i złoty łańcuszek.

Wzywa się niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia 3 ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ licząc, swoje prawa własności przed Sądem udowodnili, w przeciwnym bowiem razie wyż poszczególnione przedmioty jako przepadłość traktowane będą.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego karnego.
Lwów, dnia 15 stycznia 1912.

L. cz. Nc. IV. 57/11 (1410 2—3)

Edykt.

Na wniosek Anschla Markowicza, Gitli Markowicz i Estery Jungerwirth w Trzebini zarządzono tą uchwałą z dnia 12 sierpnia 1911 Nc. IV. 57/11 wdrożenie postępowania amortyzacyjnego celem umorzenia wierzytelności hipotecznej 65 zł. pol. na rzecz Józefa Głowni w stanie biernym realności lwh. 101 gm. Trzebinia jako w wykazie głównym i w stanie biernym realności lwh 513 i 514 gm Trzebinia jako w wykazach pobocznych wpisanej, którą to wierzytelność względnie prawo zastawu dla takowej wpisano. względnie przeniesiono z ks. gł. gm XII. Młoszowa, gdzie ją na zasadzie wyroków sądu apelacyjnego W. miasta Krakowa dnia 9 lipca 1840 dnia 10 września 1840 w stanie biernym realności pod Nr. 34 w Trzebini, wówczas Marka Rosnera własnej na rzecz Józefa Głowni zaintabulowano, do karty ciężarów real. lwh 101 gm. Trzebini jako do wykazu głównego i do karty ciężarów realności lwh 513 i 514 gminy Trzebinia jako do wykazów pobocznych.

Wzywa się przeto tych wszystkich, którzy roszczą sobie prawo do powyższej wierzytelności, by najdalej do dnia 30 września 1912 takowe w sądzie tuteiszym zgłosili gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu, na ponowny wniosek podających umorzy się wyż wymienioną wierzytelność i wpis jej wykreślenia zarządzi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Chrzanów, dnia 12 sierpnia 1911.

L. cz. C. I. 22/12 (1) (1340 3—3)

Edykt

Przeciw Jędrzejowi Popowiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k sądu powiatowego w Lutowiskach przez Elżbietę Sza a rolniczkę w Polanie pozew o zapłatę kwoty 206 kor. z pn

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 19 lutego 1912 o godz. 9 rano w sądzie poniżej wymienionym, sala rozpraw Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego Jędrzeja Popowicza ustanawia się p. Józefa Poznara naczelnika gminy w Polanie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Jędrzeja Popowicza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowiska, dnia 1 lutego 1912.

L. VII. a. 2560/1 (1351)

Obwieszczenie.

Na mocy § 7 ustawy z 22 grudnia 1891 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1892 o zaprowadzeniu Izb lekarskich i z powołaniem się na tutejsze rozporządzenie z 8 czerwca 1898. l. 45.257 Dz. u. kr. Nr. 31 i 32 c k. Namiestnictwo rozpisuje na dzień 28 lutego 1912 wybory jedenastu członków i jedenastu zastępców do Izby lekarskiej zachodnio-galicyjskiej.

Lekarze w mieście Krakowie wybierają czterech członków Izby i czterech zastępców, lekarze zaś z każdej grupy wyborczej po jednym członku i jednym zastępcy.

Wybory odbędą się za pomocą kart głosowania, które otrzyma każdy do wyboru uprawniony od właściwego c. k. Starostwa, a w mieście Krakowie od Magistratu.

Każdy wyborca winien na karcie głosowania we właściwem miejscu wypisać dokładnie imię i nazwisko osoby, którą wybiera na członka Izby, względnie na zastępcę i tę kartkę podpisać w miejscu, gdzie wydrukowano: „podpis“.

Karty głosowania bez podpisu wyborcy będą uznane za nieważne.

Tak wypełnioną kartę głosowania należy zakleić, opatrzeć napisem: „Karta głosowania do Izby lekarskiej“ i najpóźniej w dniu 28 lutego 1912 oddać osobiście w Starostwie powiatu swego zamieszkania, a w Krakowie w Magistracie, — albo pocztą ją przesłać, a w takim razie należy kartkę głosowania wypełnioną w wskazany sposób włożyć w kopertę, opatrzoną adresem właściwego Starostwa, względnie Magistratu w Krakowie.

Prawo wybierania i wybieralności ma każdy lekarz uprawniony do wykonywania praktyki lekarskiej, jeżeli się nie zrzekł wyraźnie tego prawa i nie zostaje w czynnej służbie wojskowej, lub przy państwowych władzach politycznych

Wykluczeni od prawa wybierania i wybieralności w Izbie lekarskiej, którzy według obowiązujących ustaw są wykluczeni od prawa wybierania i wybieralności w gminie, jakoteż ci, którym Izba lekarska odjęła prawo czynnego i biernego wyboru lub przeciw którym jest w toku dochodzenie w Radzie honorowej (§ 6 ustawy o Izbach lekarskich.

Lwów, dnia 2 lutego 1912.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski.

L. cz. C. II. 8/12 (1) (1314 3—3)

Edykt.

Przeciw Pawłowi Swistun synowi Iwana, niewiadomemu z życia i miejsca pobytu, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez

Wasyla Swistuna syna Iwana pozew o 450 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 16 lutego 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Pawła Swistuna s. Iwana ustanawia się p. adw. dr. Gottfried a w Skałacie, kuratorem.

Kurator zastępywać będzie kuranda dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skałat, dnia 10 stycznia 1912.

Konkursa.

L. Prez. 2845 (1262 3—3)

Konkurs.

W Sądzie obwodowym w Stryju jest do obsadzenia posada dozorcy więźniów.

Ubiegający się o tę posadę, ewentualnie o taką posadę przy innych sądach kolegialnych w Galicyi wschodniej, wniosą należycie udokumentowane podania do dnia 12 marca 1912 do Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie.

Posady dozorców więźniów będą nadane przedewszystkiem kandydatom wojskowym, którzy posiadają certyfikaty.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 30 stycznia 1912.

L. 513 (1450 1—2)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Drohobyczu rozpisuje konkurs na posadę drogomistrza z płacą roczną 1800 kor., ryczałtem na objazdy 1000 kor. i dodatkiem aktywalnym 504 kor

Do posady przywiązanych jest 5 trzechleci po 180 koron.

Kandydaci wykazać się mają:
1. ukończonym 24, a nie przekroczonym 40 rokiem życia,
2. dokładną znajomością obu języków krajowych w słowie i piśmie, tudzież języka niemieckiego,
3. świadectwem zdrowia,
4. obywatelstwem austryackiem,
5. świadectwem moralności,
6. ukończeniem trzyletniej szkoły praktycznej konduktorów drogowych przy Wydziale krajowym we Lwowie z przepisanym egzaminem kwalifikacyjnym.

Posada ta zostanie nadana prowizorycznie na rok jeden, poczem nastąpić może stabilizacya.

Termin wnoszenia podań do 15 marca b. r. do Wydziału Rady powiatowej.

Drohobycz, dnia 30 stycznia 1912.

Z Wydziału powiatowego.
Prezes: Pallas w. r. Sekretarz: Kultys w. r

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 15/12 (3) (1357)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 2 czasopisma „Przyrodniczy pogląd na świat i życie" z daty Kraków 1912 artykuły, względnie ustępy artykułów, a mianowicie pod tytułem: I. „Sodalicya Maryańska w szkołach" w ustępie:

a) na str. 2 zaczynającym się od słów: „Trzeba zrozumieć", a kończącym się słowami: „odpustu po sto dni",

b) na str. 4 zaczynającym się od słów „Ale na tem nie koniec", a kończącym się słowami: „okłamywaną jest nasza młodzież",

c) na str. 5 i 6 zaczynającym się od słów: „Więc Sodalicya", a kończącym się słowami: „Wola ludu jest prawem", zawiera znamiona występku z § 302 u. k., zaś

II. artykuł pod tytułem: „Profesor A. Profesor A. Drews o upadku chrześcijaństwa" (str. 14 i 15) w całej swej osnowie zawiera znamiona zbrodni obrazy religii z § 122 a), b) u. k. występku z § 303 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów, względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III
Kraków, dnia 31 stycznia 1912.

L. cz. Pr. V. 1/12 (1) (1239)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść pisma drukowego wydanego w Katowicach bez daty pod inwokacyą: „Pozir ro bitnyky" od słów: „wyznajete", do słów: „sposobamy", więc w całej tegoż rozciągłości zawiera znamiona występku z §§ 300 i 302 u. k. Że zatem zarządzona i wykonana w dniu 25 stycznia 1912 przez c. k. Starostwo w Sanoku a zatwierdzona przez c. k sanocką Prokuratoryę Państwa konfiskata rzeczonego pisma drukowego jest usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 496 u. p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 25 stycznia 1912.

L. cz. Pr. III. 17/12 (3) (1354)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr 137 czasopisma „Boruta" z daty Kraków dnia 7 lutego 1912 artykuł pod tytułem: „Cud w klasztorze żeńskim" (str. 22), zawiera w swej osnowie znamiona występku z § 516 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

Kraków, dnia 3 lutego 1912.

L. cz. Pr. III. 14/12 (3) (1356)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że zamieszczone w broszurze drukowej pod tytułem „Poezye", względnie „Zbiór poezyi", będącej rzekomo wydawnictwem socyalistycznej biblioteki „Do boju" a drukowanej w Krakowie w drukarni Władysława Teodorczuka wiersze, a mianowicie:

1. wiersze pod tytułem:
a) „Nie mogę" (str. 26 i 27) w całej osnowie,
b) „Chorał" (str. 27, 28) w całej osnowie,
c) „Marsz w przyszłość" od słów: „Tu chce zniszczyć" do słów: „Za czerwone morze" (str. 53),
d) „Chłopski jęk" (cały), (str. 66, 67)
e) „Na barykady" (cały) (str. 86, 87, 88), zawierają znamiona występku z § 302 u. k., nadto:

2. wiersze o których wyżej pod 1. b, c, d, e mowa, tudzież wiersz pod tytułem: „Pochód kajdaniarzy" (str. 63, 64 w ustępach:
czwartym od słów: „Bo choć głód" do słów „w pień",
siódmym od słów: „cary, cary", do słów: „w pień",
dziewiątym od słów: „niech nam" do słów „w pień",
jedenastym od słów: „jemu nie" do słów „w pień", zawierają także znamiona występku z § 305 u k, wreszcie:

3. wiersz, o którym wyżej pod 1. e. mowa, także zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni z § 58 b, c. u. k., że zakazuje się rozszerzania tej broszury, względnie inkryminowanych wierszy.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 27 stycznia 1912.

Zl. 15 (1427)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Jänner 1912, Pr. XXXV. 18/12, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 2 der periodischen Druckschrift: „Der Freidenker" vom 15 Jänner 1912, 17. Jahrgang, durch das ganze Feuilleton mit der Überschrift: „Jesus von Nazareth: Mein Leben" Seite 10 bis 12 das Vergehen nach § 303 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 17 Jänner 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Jänner 1912, Pr. XXXV. 19/12, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 14 der periodischen Druckschrift: „Arbeiterzeitung" vom 16 Jänner 1912, 24. Jahrgang, durch den Artikel mit der Überschrift: „Der Mäzen" in seiner Gänze, Seite 6, Spalte 1, das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 17 Jänner 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Korneuburg hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912, Pr. 1/12, die Weiterverbreitung der Folge 2 der Zeitschrift: „Deutscher Mahnruf" vom 13 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Wozu die städtischen Fuhrwerke verwendet werden" in der Stelle von „Und sollte es dennoch" bis „an den Pranger stellen" nach § 302 St. G. und gemäß § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Jänner 1912, Pr. X. 4/12, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Wahrheit" vom 14 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Staat, Krone und Gemeinde" in der Stelle von „Beide scheinen aber die überreife" bis „einem verschimmelten — Schimmel!" nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912, Pr. 1/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Vychodočesky obzor" vom 11 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Evropsky.... z cirkve" nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912, Pr. I. 6/12, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Matice svobody" vom 18 Jänner 1912 wegen der Stellen von „S nabozenstvim je to tak" bis „vzdelavati nemohou" des Artikels: „Rozmluva filozofa Geudeli s maršalkou z H" von „Lid zmirá hladem" bis „vzplane" der mit „Smes" überschriebenen Notizen nach § 122 a und 491 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Jänner 1912, Pr. I 8/12, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „Lidove noviny" vom 17 Jänner 1912 wegen der Stellen von „Vsecko, co dualismus" bis „velitele armady", von „Jejich protektor" bis „v jeho intencich", von „Proc znamy" bis „slabost" und von „Je to beztak" bis „a zharu" des Artikels: „Hra z ohnem" nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Jänner 1912, Pr. I. 7/12, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Volksfreund" vom 16 Jänner 1912 wegen der Stelle von „Ein ganz interessanter" bis „des Verwaltungsgerichtshofes finde" des Artikels: „Die Steuerprivilegien der Großgrundbesitzer" nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912, Pr. I. 4/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Freie Lehrerzeitung" vom 14 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Zum Wechsel im Landespräsidium" in den Stellen von „Recht, Gesetz, Gerechtigkeit" bis „am mächtigsten schien", von „Anständige Menschen" bis „Weise gefälscht", von „die dieser, namentlich" bis „auszunützen verstand", von „Nur wer sich" bis „vereinbart hatte" und von „an Stelle der" bis „Gerechtigkeit zu setzen" nach § 209 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912 Pr. I. 5/12, die Weiterverbreitung der Nummer 65 der Zeitschrift: „Russkaja Prawda" vom 12 Jänner 1912 wegen der Artikel: „s novym hodom" in der Stelle von „A unas buwszij" bis „otkrylas w Halyczyni"; „Prostaja besida" von „Daj Boze, aby cisarski" bis „russkoj zemlyci" nach § 65 a und 300 St. G. verboten.

Zl. 16 (1428)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Jänner 1912, Pr. IX. 7/12, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 11 Jänner 1911 wegen des Artikels: „Berretti per i soldati italiani" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912, Pr. IX. 8/12, die Weiterverbreitung der Nummer 294 der Zeitschrift: „L'Emancipazione" vom 13 Jänner 1912 wegen der Stellen von „Alf'on Ellenbogen" bis „deputato socialista", von „9 maggio. Irruzioni" bis „agitatori e giornalisti", von „16 maggio. Irruzione" bis „deus. soc. ital. a Trieste", von „19 settembre. Eccesso" bis „modenesi a Trieste" und von „Nel 1911 poi" bis „per reati politici" des Artikels: „Prove convincenti" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912, Pr. 3/12, die Weiterverbreitung der Nummer 4203 der Zeitschrift: „Il Giornaletto di Pola" vom 12 Jänner 1912 wegen der Stelle von „Non e la prima" bis „di Tripoli" des Artikels: „Garibaldi e Junko" nach § 300, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1912, Pr. 2/12, die Weiterverbreitung der Nummer 160 der Zeitschrift: „Risorgimento" vom 11 Jänner 1912 wegen der Stelle von „Conoscete la Schlosslegende" bis „letteraria e superfluo" des Artikels: „Italofobia di alcuni Tedeschi" nach § 491, 493 mit Bezug auf § 494 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Jänner 1912, Pr. I. 26/12, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Karikatury" vom 15 Jänner 1912 wegen der mit „Dobre obchody" überschriebenen, einen Geistlichen farikierenden Illustration samt Text nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Jänner 1912, I. Pr. 25/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Koprivy" vom 18 Jänner 1912 wegen der Stellen von „Tonik Oktabovic" bis „tomu ted rozumite" des Absatzes: „Ze skoly"; des Artikels: „Pivni opatreni prazske policie"; von „Bohuzel, skoncilo to" bis „nemoc" des Artikels: „O hodnem chlapci" nach § 303, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Jänner 1912, Pr. I. 28/12, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Telocvieny ruch" vom 15 Jänner 1912 wegen der Stellen von „My orlove nesmime" bis „se zaklada" und von „Aah prosim" bis „nadarmo nezaucuji" des Artikels: „Sylvestr v nebi" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Jänner 1912, Pr. I. 29/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Zar" vom 18 Jänner 1912 wegen der Stellen von „Proto ponechavame" bis „spravedlnosti" des Artikels: „Obrazky z panstvi nasledníka trunu arcivevody Frantiska Ferdinanda"; von „Vsevedouci buh" bis „dovedl zachranit" des Artikels: „Kdo to vysvetli?" nach § 64 und 303 St. G. verboten.

Zl. 17 (1429)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Jänner 1912, Pr. IX. 9/12, die Weiterverbreitung der in Faenza in der Tipografia popolare Faentina, 1912, in Form eines Abreißkalenders hergestellten und von der Casa Editrice „Romagna Repubblicana" im Vereine mit dem Journal „Il Popolano" in Cesena herausgegebenen Druckschrift mit dem Titel: „Calendario Repubblicano. 1912" nach § 65 a, 122 a, 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Bezirksgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 8 Jänner 1912, U V. 62/12, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „L'Operaio Edile" vom 4 Jänner 1912 wegen des Aufrufes: „Colleghi scalpellini di Gorizia" in der Stelle von „Per questo la direzione" bis „il rispondere" nach § 2 und 3 des Gesetzes vom 7 April 1870, R. G. Bl. Nr. 43, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1911, Pr. 2/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Der Weckruf" vom 14 Jänner 1912 wegen der Artikel: „Zu Eugen Dühringers 80 Geburtstag" in der Stelle von „Die um diese Niederung" bis „gewähren"; „Des Freidenkers Moral" von „Der Gottesbegriff" bis „fassen kann" und von „heute noch sind" bis „Pfaffen!" nach § 122 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Jänner 1912, Pr. 8/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Echo Prahy" vom 18 Jänner 1912 wegen der Stellen von „Jak pan i farari" bis „stari" aus der Überschrift auf der ersten Blattseite, von „Jak pani farari" bis „katechety z N.", von „ze hrisnici jsou" bis „s unko verejnosti", von „Hajeni spolucheanu" bis „o zazracich", von „Oa: nenastoupite!" bis „stavu manzelskem", von „Tinto jsme popsali" bis „chranenou" des Artikels: „Jak pani farari hledaji...."; von „Ve zdejsim policejnim" bis „prece dulezitejsi!", von „V predni mistnosti" bis „Haraybo, piji" des Artikels: „Po stope vraha" nach § 302, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 9 Jänner 1912, Pr. 5/12, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Novy post. vni obzor“ vom 16 Jänner 1912 wegen der Stelle von „Jest mnohdy hnusno“ bis „zadali o napravu“ des Artikels: „Z nasich uradu cili mistnosti c. k. postov. eraru“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Znaim hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Jänner 1912, Pr. V. 1/12, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Znaimer Tagblatt“ vom 18 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Firmaeintragungen“ in der Stelle von „Die zur Czechifierung“ bis „aufklären“ nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 18 (1430)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. XXXV. 21/12, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 6 der periodischen Druckschrift: „Der lachende Philosoph“, 2. Jahrgang, vom 15 Jänner 1912, und zwar 1. der auf Seite 18 befindlichen Stelle von nach „Familiengeheimnis“ bis „Flügeln lag“ im Artikel: „Der Mond“; 2. der auf Seite 27 befindlichen Stellen von „Die Kurtisanen“ bis „machte“ im Artikel: „Geschichte der Prostitution“; 3. der auf Seite 28 und 29 befindlichen Stelle von „Das Beispiel“ bis „beizustellen“ in demselben Artikel das Vergehen nach § 516 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 20 Jänner 1911.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovereto hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. 2/12, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Casta Susanna (Grande Italia)“, herausgegebenen in Mailand am 14 Jänner 1912, IV. Jahrgang, wegen der Artikel: „I fratelli ed il momento novo“ in der Stelle von „Volete che“ bis „dubitato“ und von „Rinascono le speranze“ bis „libero sangue“; „Ai soci della Trento-Trieste“ von „Sono i soci“ bis „del mondo“; „Cronaca delle sezioni. Palermo“ von „Nel meraviglioso“ bis „delibera“ nach § 65 a, 305 St. G. und 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Jänner 1912, Pr. I. 30/12, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Humoristicke listy“ vom 19 Jänner 1912 wegen der Stelle von „Katalog obsahuje nekolik“ bis „na velecene toto dilo“ samt zwei dazugehörigen Illustrationen des Artikels: „Puvodni zpravy Venouska Dolejse. Vystava obrazu v Represntacnim dome“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Jänner 1912, Pr. I. 31/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Obrana financni straze“ vom 16 Jänner 1912 wegen der Stellen von „A nyni slovecko k panum“ bis „mame jiz po krk“ des Artikels: „Ministerstvo valky chce“; „A proc vlastne nechteji“ bis „od financnich zrizencu“ des Artikels: „O predpisovani sluzby na hranicich“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Jänner 1912, Pr. I. 32/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Lid“, vom 18 Jänner 1912 wegen der Stellen von „Neza drzitelnym krokem“ bis „rise“ des Artikels: „Prvni republika v Asii“ in der Rubrik: „Poucny koutek“; der Artikel: „V Jindrich. Hradci...“ und „8 ledna r. 1422..“ nach § 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Jänner 1912, Pr. I. 33/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Zajmy ceskeho a trhoveho obchodnictva a zivnostnictva“ vom 17 Jänner 1912 wegen der Stelle von „Ale muselo by“ bis „ne dlazbu“ des Artikels: „Zacarovany kruh“ nach § 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. I. 34/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Druckschrift: „Arnulf Low. Snura koralu: Sebevrah a jine povidky. Miniaturni bibliotheka novel a povidek. Svazek I. Porada a vydava Vilem Doubrava v Praze—III 607. Tiskli Skorkan a Jaros v Zizkove, Husova tr. 68“ wegen der Stelle von „A coz, tebe“ bis „se na kneze“, von „Vsecko bylo krase bile“ bis „I ten neni“ der Erzählung: „Laska“ (Seite 36—38) nach 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. I. 35/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Druckschrift (Plakat): „Najemnici! Srudruzi! Obcane! Tiskem tiskarny „Prava Lidu“ (J. Skalak a spol.). Nakladem vlastnim“ wegen der Stelle von „Co za tuto dan“ bis „hrube poskozuje“ nach § 488, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. I. 36/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Mir“ vom 18 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Zabadne vrazdy“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. I. 37/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Mlade Proudy“ vom 18 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Roman Hasek“: Credo“ nach § 122 a und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. I. 38/12, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Smichovsky obzor“ vom 20 Jänner 1912 wegen der Stelle von „Ruce“ bis „mohou stati milionari“ des Artikels; „Besidka“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. I. 0/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Nas kraj“ vom 19 Jänner 1912 wegen der Stellen von „Knize Thun nemuze nevedet“ bis „preklada z milosti papezovy“, von „ze v papezskem state vladl“ bis „z bozi milosti“ und von „Knize Thun veri“ bis „usrodove ziji“ des Artikels: „List knizete Thuna“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. XI. 1/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Wesselicko erschienenen Druckschrift: „Drazi pratele!“, gedruckt und verlegt bei Sutt und Dobrovolny in Prerau wegen der Stelle von „Zajel si on do Olomouce“ bis „Kdyz je sbirka na Narodni Jednotu“ nach § 491 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Znaim hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. V. 2/12, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der in Mähr.-Budwitz erscheinenden Zeitschrift: „Horacko“ vom 18 Jänner 1912 wegen des Artikels: „Nemecka rafinovanost“ in der Stelle von „Co to bylo za nesmysl“ bis „aby ztratil nemecke zakazniky“ nach § 300 und 491 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Troppau hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1912, Pr. VIII. 2/12, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Slezske slovo“ vom 19 Jänner 1912 wegen der Stelle von „A. Fuchs na Hrnecnske ulici“ bis „zakazniku zdejsich i venkovskych“ sowie der Spitzmarke des Artikels: „Opavsky zidovsky obchodnik“ nach § 302 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. L. V. 29/11 (6), P. V. 218/11 (1) (1426 2—3)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Karola d'Endel we Lwowie.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Kmitowicza we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział V.

Lwów, dnia 30 listopada 1911.

L. cz. P. 159/11 (6) (1299 2—3)

Edykt.

Za marnotrawcę uznano Iwana Miśków syna Ignacego w Wiśniowczyku.

Kuratorem jego ustanowiono Bazylego Miśków syna Jana w Wiśniowczyku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Wiśniowczyk, dnia 20 grudnia 1911.

L. cz. P. 1/12 (5) (1212 2—3)

Edykt

Michała Bazylewicza syna Michała z Kruhela uznano umysłowo chorym a kuratorem jego ustanowiono Michała Bazylewicza, gospodarza w Kruhelu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jarosław, dnia 6 stycznia 1912.

L. cz. P. 201/11 (8) (961 2—3)

Pesia Sara 2 im. Gold z Ottynii uznana umysłowo chorą.

Kuratorem ustanowiony Ozyasz Gold z Maniawy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Ottynia, dnia 17 stycznia 1912.

L. cz. P. V. 120/11 (1217 2—3)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Wasyla Powiznieka syna Iwana w Hryniawie

Kuratorem jego ustanowiono Michała Łabudiecka syna Ołeksy w Hryniawie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Kuty, dnia 28 stycznia 1912.

Firmy.

L. cz. Firm 1283 Rg. A. I. 318 (1361 2—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Podliski małe.

Brzmienie firmy: „Młyn amerykański wodny Podliski małe“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: młynarstwo.

Właściciel: Ignacy Papara właściciel dóbr w Stroniatynie.

Dzień wpisu: 20 października 1911.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 14 października 1911.

L. cz. Firm. 1722/11 Stow. IV. 236 (1182)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kraków, Szewska 14.

Brzmienie firmy: Zakład Eskontowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 26 listopada 1911 zmieniono §§ 8, 9 17, 19 i 21 statutu.

Dyrekcya składa się obecnie z 4 członków, Towarzystwo ma Radę nadzorczą składającą się z 6 członków.

Członkiem dyrekcyi wybrany: Maurycy Griffel, kupiec w Krakowie.

Data wpisu: 11 stycznia 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 9 stycznia 1911.

L. cz. Firm. 1335/11 Rg. A. 25 (1383)

Wykreślenie firmy.

Należy wykreślić w rejestrze Oddziału A.

Siedziba firmy: Tarnopol.

Brzmienie firmy: Sal. Gelles & Comp. Agentur Commision.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Agencya komisowa.

Forma spółki: jawna spółka handlowa z powodu zwinięcia agencyi.

Dzień wpisu: 30 września 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.

Tarnopol, dnia 20 września 1911.

L. cz. Firm. 868/11 (1375)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie na dniu dzisiejszym zarządza wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych firmy „Spółka oszczędności i pożyczek w Wysokiej koło Łańcuta, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ z uwidocznieniem w odnośnej rubryce następujących okoliczności:

1. Spółka ta zawiązaną została na podstawie statutów uchwalonych na walnem zebraniu członków założycieli w Wysokiej dnia 29 październiika 1911.

2. Siedzibą Spółki jest gmina Wysoka a okręg Spółki stanowią gmina Wysoka.

3 Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby użyteczności celu i w miarę funduszów pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

4. Zarząd spółki wybrany na powołanem zebraniu składa się z następujących członków:

1. Jan Szmuc, rolnik w Wysokiej jako przełożony.

2. Walenty Szmuc rolnik w Wysokiej jako zastępca przełożonego.

3. Antoni Markiewicz rolnik w Wysokiej jako członek.

4. Michał Michna rolnik w Wysokiej jako członek.

5. Piotr Kielar rolnik w Wysokiej jako członek.

5. Ogłoszenia umieszczane będą na tablicy przez lokalem spółki, a wrazie potrzeby także w czasopiśmie wydawanem dla spółek przez krajowy Patronat.

6. Członkowie spółki ręczą wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania spółki wobec osób trzecich o ileby na pokrycie tychże zobowiązań w razie likwidacyi lub upadłości spółki majątek jej nie wystarczał.

7. Spółkę podpisywać się będzie w ten sposób, iż pod pieczęcią (stampilią) firmy położy podpis swój przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Rzeszów, dnia 23 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 1666 Stow. IV. 330 (1160)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Dalnicz.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Dalniczu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Data statutu: 2 listopada 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) udzielanie członkom kredytu, b) przyjmowanie wkładek oszczędności, c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z przełożonego, jego zastępcy i trzech członków, których wybiera Walne zebranie z pośród członków spółki na lat 4. Wybrani zostali: Józef Mazurkiewicz rolnik w Dalniczu przełożonym, Szczepan Marynowski rolnik z Dalnicza zastępcą przełożonego, Józef Bednarski syn Antoniego i Zofii rolnik z Herawca, Antoni Marynowski syn Marcina, Franciszek Gwik rolnicy z Dalnicza członkami zarządu.

Podpis firmy: Pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie podpis przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia: na tablicy przed lokalem spółki, cyrkularze i w „Czasopiśmie dla Spółek rolniczych“.

Udział członka: 10 kor.

Odpowiedzialność: nieograniczona.

Data wpisu: 4 grudnia 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 26 listopada 1911.

L. cz. Firm. 1788 Stow. IV. 340 (1194)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo dla budowy mieszkań funkcyonaryuszów c. k. kolei państwowych stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu. 27 listopada 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) budowa, zakupno lub najem domów mieszkalnych i wynajem w nich mieszkań, b) budowa lub zakupno domów t. zw. dla jednej rodziny i przenoszenie takich domów na własność członków, c) pozyskiwanie taniego kredytu budowlanego i hipotecznego dla Towarzystwa i udzielanie go członkom w celu budowy domów dla jednej rodziny i własnego użytku, d) pomoc pawna dla członków zwłaszcza w sprawach wynikających z działalności Towarzystwa.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya składa się z 1. przewodniczącego, 2. zastępcy tegoż, 3. kasyera, 4. kontrolora i 5. referenta technicznego, których wybiera Walne zgromadzenie na wniosek Rady nadzorczej z pośród członków na przeciąg trzech lat. Wybrani zostali: Józef Łapicki inspektor kolei przewodniczącym, Romuald Felsztyński inspektor kolei zastępcą przewodniczącego, Józef Janicki adj. kole.

kasyerem, Józef Radoszewski sekr. kolei kontrolorem, Zygmunt Jarosiewicz insp. kolei referentem technicznym wszyscy we Lwowie zamieszkali.

Podpis firmy: podpisy dwóch członków zarządu pod wypisaną, wyciśniętą, lub wydrukowaną pieczęcią firmową.

Ogłoszenia: w „Gazecie Lwowskiej".

Udział członka: 100 kor.

Odpowiedzialność: dalszą kwotą odpowiadającą wysokości udziału.

Data wpisu: 13 grudnia 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 7 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 549/11 Stow. II. 202 (880)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Frysztak.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe we Frysztaku stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Cel Towarzystwa podniesienie zarobku i gospodarstwa członków przez dostarczanie tymże na umiarkowany procent, przez dyrekcyę ustanowić się mający gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, handlu, przemyśle i rzemiośle za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków, na weksle, rymesa i skrypta dłużne.

Zmiana statutu: Wedle protokołu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia powyższego towarzystwa z dnia 10 grudnia 1911 nastąpiła zmiana §§ 1, 3, 4, 5 i 7 statutu tegoż Towarzystwa.

Data wpisu: 12 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział IV.

Jasło, dnia 31 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 997/11 Rj. A. I. 141 (533)

Wpis firmy pojedynczego kupca.

Wpisano do rejestru dla firm oddz. A.

Siedziba firmy: Przemyśl.

Brzmienie firmy: Jan Kaszewski, handel towarów korzennych, restauracya, wyszynk piwa, wina i wódki.

Właściciel: Jan Kaszewski, kupiec w Przemyślu.

Data wpisu: 6 listopada 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Przemyśl, 4 listopada 1911.

L. cz. Firm 558/11 Rg A 152 (881)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A należy wciągnąć co następuje.

Siedziba firmy: Gorlice.

Brzmienie firmy: Parowa fabryka (wódek polskich, rosolisów i rumu). Bracia Landau w Gliniku maryampolskim.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób i sprzedaż wódek polskich, rosolisów i rumu.

Forma spółki: jawna.

Posiadacze firmy, a zarazem osobiście odpowiedzialni spólnicy Moses Natan Landau i Joachim Landau kupcy w Gorlicach zamieszkali.

Upoważnienie spólników do zastępstwa: każdy spólnik z osobna jest upoważniony do zastępstwa.

Dzień wpisu: 12 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 31 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 761/11 Stow. II. 66 (1393)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Ruda sielecka.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Rudzie sieleckiej stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Data statutu: Kamionka strumiłowa, dnia 31 października 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem Spółki jest: starać się o materyalne i moralne podniesie członków Spółki mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby, użyteczności, celu i w miarę funduszów pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu a to z funduszów, które spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej, nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, iż Spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu Spółki.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: Zarząd spółki 1. Karol Mroczkowski, przełożony, 2. Piotr Harasiewicz zastępca przełożonego, 3. Karol Machowski, 4. Franciszek Błażewski i 5. Oleksa Dacyszyn członkowie, wszyscy gospodarze w Rudzie sieleckiej zamieszkali.

Podpis firmy: Firmę spółki podpisują: przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia spółki będą na tablicy przed lokalem spółki. Ogłoszenie walnego zgromadzenia ma być nadto podanem do wiadomości członków przez rozesłanie cyrkularza. W razie potrzeby będą ogłoszenia spółki umieszczane w „Czasopiśmie dla spółek rolniczych" wydawanem przez krajowy Patronat.

Udziały członków: Jeden udział członka wynosi 10 kor.

Odpowiedzialność nieograniczona.

Data wpisu: 14 listopada 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II

Złoczów, dnia 14 listopada 1911.

L. cz. Firm. 8/12 stow. II. 158 (1091)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gorlice.

Brzmienie firmy: Kupieckie stowarzyszenie oszczędności i zaliczek w Gorlicach stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Wedle uchwały walnego zgromadzenia z 24 grudnia 1911 nastąpiła zmiana § 11 lit. b. statutu.

Data wpisu: 18 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako hadlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 13 stycznia 1912.

L. cz. Firm 1179/11 Rj. A. I. 153 (1273)

Wpis firmy pojedynczego kupca.

Wpisano do rejestru dla firm oddz. A.

Siedziba firmy: Przemyśl.

Brzmienie firmy: Moses Sperling, restauracya i wyszynk trunków.

Właściciel: Moses Sperling, właściciel realności w Przemyślu, który sam firmę podpisywać będzie.

Data wpisu: 30 grudnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Przemyśl, 30 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 45/12 Stow. VI. 166 (1369)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 20 stycznia 1912 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków Stowarzyszenia „Własna Pomoc w Sieniawie" 28 grudnia 1911 uchwalono zmianę §§ 9, 16, 18, 24, 57, 71 i zupełne uchylenie § 81 statutu

Przemyśl, 30 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 70/12 Stow. I. 3 (1368)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 27 stycznia 1912 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Przemyskiej Kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników, stow. zarejestrowane z nieograniczoną poręką", dnia 17 stycznia 1912 uchwalono zmianę §§ 10 i 65 statutu w protokole walnego zgromadzenia i w podaniu bliżej określoną.

Przemyśl, 30 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 1756/11 Stow. III. 166 (1384)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Tarnopol.

Brzmienie firmy: Podolska spółka kredytowa w Tarnopolu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku: Podolische-Kredit-Genossenschaft in Tarnobol registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung".

Data statutu: Tarnopol, 15 grudnia 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie swoim członkom na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle i handlu za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Dyrekcya: 1. Nataniel Nagler dzierżawca dóbr w Dębinie (Sp. Zborów) i 2. Ozyasz Nagler kupiec w Tarnopolu.

Podpis firmy (F. Z): Dyrekcya podpisuje za stowarzyszenie, kładąc podpisy nad firmą stowarzyszenia. Do ważności zobowiązań potrzeba podpisu dwóch członków dyrekcyi.

Ogłoszenia: publiczne ogłoszenia Stowarzyszenia umieszczane będą w jednym z czasopism polskich we Lwowie, lub za pomocą publicznego afiszu.

Udział członków: Udział członka wynosi najmniej 50 kor. i może być spłacony albo w całości zaraz po przystąpieniu, lub uzupełniony ratami, których wysokość oznaczy dyrekcya. Jeden członek może posiadać więcej udziałów po 50 koron.

Odpowiedzialność: Odpowiedzialność członków jest ograniczona. Członek odpowiada za zobowiązania stowarzyszenia do wysokości trzykrotnej swego udziału ponad udział deklarowany.

Data wpisu: 27 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 4 stycznia 1912.

L. cz. Firm 46/12 Stow. IV. 265 (1370)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 20 stycznia 1912 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem nadzwyczajnem zgromadzeniu członków Towarzystwa wzajemnych zaliczek w Jarosławiu, odbytem 14 i 24 grudnia 1911 uchwalono zmianę §§ 9, 12, 28 i 35 statutu w protokole walnego zgromadzenia i w podaniu bliżej oznaczoną.

Przemyśl, 20 stycznia 1912.

L. cz. Firm 1049/11 Rj. A. I. 147 (1372)

Wpis firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru dla firm oddz. A.

Siedziba firmy: Ujkowice.

Brzmienie firmy: Chaim Antman.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrąb lasu w Ujkowicach.

Właściciel: Chaim Antman, kupiec w Bucowie.

Podpis firmy: Chaim Antman.

Data wpisu: 21 listopada 1911.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Przemyśl, 18 listopada 1911.

L. cz. Firm. 1169/11 Stow. VII. 235 (1272)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 30 grudnia 1911 wpisano w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na podstawie statutu z daty Jarosław, 3 grudnia 1911 zawiązało się stowarzyszenie pod firmą: „Stowarzyszenie spożywcze funkcyonaryuszy c. k. kolei państw. stow. zarejestr. z ograniczoną odpowiedzialnością w Jarosławiu".

Celem stowarzyszenia jest nabywanie artykułów spożywczych, jakoteż artykułów do codziennego użytku członków z wyjątkiem artykułów luksusowych.

Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony.

Członkami dyrekcyi są:

1. Adolf Niemczyk, naczelnik magazynu kolej. w Jarosławiu jako prezes,

2. Antoni Lachowski, maszynista kolej. w Jarosławiu,

3. Konstanty Hussak, starszy przesuwacz wagonów w Jarosławiu,

4. Bronisław Korarz, magazynier kolejowy w Jarosławiu,

5. Rudolf Berka, podurzędnik kolej. w Jarosławiu,

6. Henryk Hausner, aspirant c. k. kolei państw. w Jarosławiu,

7. Romuald Bachurski, torowy w Jarosławiu,

8. Michał Batycki, kolejomistrz w Jarosławiu,

9. Józef Heller, maszynista kolej. w Jarosławiu, jako zastępca prezesa,

zaś ich zastępcami są:

1, Władysław Krystyniacki, emer. konduktor kolei w Jarosławiu,

2. Jan Kowalski, nadzorca szybowania przy kolei w Jarosławiu,

3. Walenty Bury, blokowy przy kolei w Jarosławiu.

Ogłoszenia stowarzyszenia będą umieszczane w lokalnem piśmie jarosławkiem i w lokalu stowarzyszenia.

Członkowie stowarzyszenia są odpowiedzialni za zobowiązania stowarzyszenia swoim majątkiem do wysokości podwójnego udziału.

Firmę stowarzyszenia podpisują pod wyciśniętą stampilią firmy dwaj członkowie dyrekcyi.

Przemyśl, 30 grudnia 1911.

L. cz. 1565/11 Stow. II. 162 (1242)

Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Spółki oszczędności i pożyczek w Podwołoczyskach stowarzyszenia zarejestrowana z nieograniczoną poręką" dnia 1 października 1911 w miejsce ustępujących członków zarządu: Michała Piotrowskiego, Jana Mrozowskiego i Mateusza Stasyszyna zostali wybrani ksiądz Władysław Bożyński rz. kat. proboszcz w Podwołoczyskach przełożonym zarządu, tudzież Jakób Wojciechowski i Kazimierz Matkowski właściciele realności w Podwołoczyskach członkami zarządu, a dotychczasowy przełożony Józef Piotrowski został wybrany zastępcą przełożonego zarządu.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 13 listopada 1911.

L. cz. Firm. 868/11 Stow. II. 74 (1392)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Podkamień.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe „Union" w Podkamieniu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Załoźce, dnia 30 listopada 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie członkom swoim potrzebnych im do obrotu kapitałów za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z 2 dyrektorów wybieralnych przez walne zgromadzenie na lat 6.

Pierwszymi dyrektorami są: 1. Leizor Tennenbaum, handlarz drzewem w Załoźcach i 2. Nuchem Parnes prywatny w Podkamieniu.

Podpiś firmy: firmę stowarzyszenia podpisują obaj dyrektorowie.

Ogłoszenia: pochodzące od stowarzyszenia będą umieszczane w czasopiśmie „Samopomoc" wychodzącym we Lwowie. Zaproszenia na walne zgromadzenia będą nadto obwieszczone plakatami w miejscu siedziby stowarzyszenia.

Udziały członków: Udział członków ustanawia się na 100 kor. jeden członek może mieć więcej udziałów.

Odpowiedzialność: do trzykrotnej wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: 20 grudnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 20 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 879/11 Stow. I. 549 (1390)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gliniany.

Brzmienie firmy: Spółka pożyczkowa dla handlu i przemysłu w Glinianach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie stowarzyszenia z dnia 4 grudnia 1911 uchwaliło zmianę §§ 33, 35, 36, 52, 56, 57 i 77 dotychczasowego statutu w brzmieniu jak w przedłożonym odpisie protokołu uchwał.

Wysokość udziału: dotąd 100 kor. obecnie 50 kor.

Odpowiedzialność dotąd: jednorazowa, obecnie: do pięciokrotnej wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: 5 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.

Złoczów, dnia 5 stycznia 1912.

G. Z. Firm. 762/11 Rg. A. I. 152 (1395)

Eintragung einer Einzelfirma.

Eingetragen wurde in das Handelsregister Abteilung A.

Sitz der Firma: Gaje smaleńskie.

Firmawortlaut: H. Leschnower.

Betriebsgegenstand: Hirsemühle in Gaje smoleńskie.

Inhaber: Hersch Izak Leschnower in Gaje smoleńskie.

Datum der Eintragung: 14 November 1911.

K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abteilung II.

Złoczów, am 14 November 1911.

L. cz. Firm. 760/11 (997)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Towarzystwo kredytowe w Błażowej, przemysłu i gospodarstwa w Błażowej, stowarzyszenie zarejestrowane z podwójną odpowiedzialnością ograniczoną", że na walnem zgromadzeniu członków tego Towarzystwa dnia 29 października 1911 uchwalono zmianę statutu w §§ 5, 8, 10, 20, 25, 27 i 34.

Rzeszów, dnia 23 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 886/11 (994)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Zaczerniu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na walnem zgromadze-

niu odbytem w dniu 25 marca 1911 dotychczasowy zastępca przełożonego Franciszek Porada wybrany został przełożonym zarządu, zaś dotychczasowy przełożony zarządu Piotr Kubas zastępcą przełożonego zarządu wspomnianej Spółki.

Wpis ten ogłasza się w urzędowej „Gazecie Lwowskiej.

O tem zawiadamia się:

1. Spółkę oszczędności i pożyczek do rąk zarządu w Zaczerniu.
2. C. k. Starostwo w Rzeszowie.
3. C. k. Namiestnictwo we Lwowie.
4. Biuro Patronatu dla spółek przy Wydziale krajowym we Lwowie.
5. Izbę handlową i przemysłową w Krakowie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 23 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 1527/11 Rg. A. II. 20 (1181)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego, Oddział A.

Siedziba firmy: Rakowice, S. p. Kraków.

Brzmienie firmy: Franciszek Deim, kantyna wojskowa w Rakowicach, po niemiecku: Franz Deim Militerkantine in Rakowice.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa kantyny w Rakowicach.

Właściciel: Franciszek Deim, kantyniarz w Rakowicach.

Dzień wpisu: 11 grudnia 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 4 listopada 1911.

Amortyzacye.

L. cz. T. 30/11 (2) (537)
Amortyzacya.

Na wniosek Jana Kek, rolnika w Pietnicach, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo zaginionej książeczki wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Dobromilu Nr. 2571 na 404 kor. 66 hal. opiewającej, na imię Jana Keka wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami, w ciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej licząc, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu książeczka ta za nieważną uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, 31 grudnia 1911.

L. cz. T. VI. 79/11 (2) (1164 1—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłych.

Maryanna Nowak, Szymon Nowak i Zofia z Nowaków Weisłowa, dzieci zmarłych Jana i Maryanny małż. Nowaków z Cerekwi (s. p. Bochnia) wydalili się przed przeszło 30 laty z Cerekwi w niewiadomym kierunku i od tego czasu wszelki ślad o nich zaginął.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 u. c., przeto wdraża się na prośbę Jana Nowaka w Bieńkowicach jako cesyonaryusza Jędrzeja Nowaka w Cerekwi postępowanie celem uznania za zmarłych.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu dr. Abrahamowi Dawidowi Nichthauserowi adwokatowi w Krakowie wiadomości o powyż wymienionych. Maryannę Nowak, Szymona Nowaka i Zofię z Nowaków Weisł wą wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawili się, lub w inny sposób uwiadomili o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30 stycznia 1913 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłych.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 16 grudnia 1911.

L. cz. T. 32/11 (6) (1364 1—3)
Edykt

Na wniosek Ilka Szatruka i Hafii z Szatruków Szatruk wdowy po Romanie, rolników w Riczce, wdraża się postępowanie w celu uznania za zmarłego ich ojca Fedora Szatruka vel Szytruka syna Ołeksy i Jeleny małżonków Szatruków, urodzonego w Riczce dnia 26 maja 1809, który w roku 1866 ze swej rodzinnej wsi Riczka wydalił się i dotąd do niej nie wrócił, ani żadnej wiadomości o sobie nikomu w Riczce nie dał.

Wzywa się więc tak samego Fedora Szatruka vel Szytruka syna Ołeksy, jak i każdego, ktoby o jego życiu i miejscu pobytu jakąkolwiek wiadomość miał, aby w ciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" tutejszemu sądowi, lub ustanowionemu dla zaginionego kuratorowi Asafatowi Bojeczko synowi Palija, gospodarzowi w Riczce, w jakibądź sposób doniósł, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu zostanie zaginiony Fedor Szatruk vel Szytruk syn Ołeksy i Jeleny Szatruków z Riczki za zmarłego uznany.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 12 stycznia 1912.

L. cz. T. II. 13/11 (1) (1274 1—3)
Edykt.

Na wniosek firmy J. & L. Löwenstark w Janowie ad Trembowla wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do blankietu wekslowego, wystawionego z daty Rozwadów 10 sierpnia 1911 na kwotę 1500 kor. opiewającego w dniu 15 października 1911 płatnego, a przez Aschera Kleinhändlera jako akceptanta podpisanego, który to blankiet wekslowy rzekomo zaginął z posiadania firmy J & Löwenstark — wzywa się edyktem posiadacza tego blankietu wekslowego, by go w przeciągu dni 45 licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie czasokresu blankiet ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 3 stycznia 1912.

L. cz. T. IV. 18/11 (5) (1366 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Franciszka Zbozienia, rolnika z Zasadnego wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez Wojciecha Gronia z Zasadnego zagubionej książeczki wkładkowej Kasy Zaliczkowej i ochrony własności ziemskiej w Limanowej Nr. 1426 wynoszącej w dniu 1 stycznia 1912 w kapitale i odsetkach 3510 kor. 99 hal. na imię Franciszka Zbożenia wydanej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie do upływie tego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 13 stycznia 1911.

L. cz. T. IV. 11/11 (2) (1388 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Michała Zimetbauma wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Nr. 100/IV. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Oświęcimie opiewającej na 226 kor. 05 hal.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.
Wadowice, dnia 1 listopada 1911.

L. cz. T. 143/11 (1) (1266 1—3)

Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów, 11 czerwca 1892 opiewającego na 200 złr. a. w. akceptowanego przez Brunona Hryniewicza, wystawionego i żyrowanego przez p. Adolfa Mańkowskiego, płatnego we Lwowie w 4 miesiące od daty wystawienia, zaskarżonego w tut. sądzie jak akta IX. 1597/93 do l. 16.548/93.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 21 grudnia 1911.

L. cz. T. 142/11 (2) (1263 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Edmunda Barańskiego wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Gal. Kasy oszczędności Nr. 19.486 opiewającej na kwotę 40 kor. na imię i nazwisko Edmunda Barańskiego.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od dnia 3 ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 13 stycznia 1912.

L. cz. T. 12/11 (6) (1381 1—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Tymko Huk syn Iwana i Ewy ze Skoropadów 1-o Huk 2-o M twijiszyn urodzony w Gajach niżnych dnia 6 lutego 1850 wydalił się z Gajów niżnych przed 35 laty i od 22 marca 1877 jest z życia i miejsca pobytu nieznany.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 ust. c. przeto wdraża się na prośbę Petra Matwijiszyna postępowania celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu dr. Aleksandrowi Rogalskiemu, adwokatowi w Samborze wiadomości o powyż wymienionym Tymku Huku wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 marca 1913 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 30 grudnia 1911.

L. cz. T. 135/11 (2) (1358 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Izaka Schwarza w Przemyślu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 154 189 opiewającej na kwotę 600 koron na nazwisko Izak Schwarz.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od dnia 3 ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 13 stycznia 1912.

L. cz. T. V. 17/10 (5) (1325 1—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Jana Piechuty z Żołyni.

Jan Piechuta, właściciel realności i szewc w Żołyni syn Wojciecha i Maryi z Frączków urodzony dnia 14 grudnia 1843, ożeniony w dniu 11 lipca 1871 z Maryanną Machówną, wyjechawszy z Żołyni przed około 40 laty na jarmark do Jarosławia z butami nie wrócił więcej i zginął bez śladu.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Jan Piechuta poniósł śmierć, przeto na prośbę Jana Piechuty, Stanisława Piechuty i Bronisławy Trzecińskiej wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora adwokata dr. Romana Krogulskiego w Rzeszowie aż do dnia 15 lutego 1912 o zaginionym

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów na ponowny wniosek o uznanie nieobecnego za zmarłego zapadnie rozstrzygnienie o uznaniu śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 7 stycznia 1912.

L. cz. T. 10/11 (5) (1362 1—3)
Edykt.

Wdrożenie postępowania celem uznania Piotra Szmadyły syna Mikołaja i Maryi za zmarłego.

Piotr Szmadyła syn Mikołaja i Maryi, robotnik warsztatowy, urodzony dnia 9 lipca 1847 w Rydodubach, żonaty ze żyjącą jeszcze Katarzyną z Kokolskich wydalił się przed około 30 laty z Czortkowa w niewiadomym kierunku i do tego czasu nie dał o sobie żadnej wiadomości.

Ponieważ wobec tego po myśli § 24 ust. 2 ust. cyw. zachodzi domniemanie, że Piotr Szmadyła zmarł, przeto na wniosek Maryi ze Szmadyłów Tomaszewskiej wdrożono postępowanie celem uznania Piotra Szmadyłę syna Mikołaja i Maryi za zmarłego i kuratorem dla niego ustanawia się adwokata dr. Grzybowskiego w Czortkowie.

Zarazem wzywa się każdego, ktoby miał jaką wiadomość o Piotrze Szmadyle, ażeby doniósł o tem sądowi lub kuratorowi wyżej wymienionemu.

Piotra Szmadyłę wzywa się, ażeby w sądzie wymienionym bądź osobiście jawił się, bądź też w inny sposób dał wiadomość o sobie.

Po 15 marca 1913 sąd na ponowny wniosek wyda uchwałę uznającą Piotra Szmadyłę za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Czortków, dnia 31 grudnia 1911.

G. Zl. Nc. VI. 258/11 (4) (1461 1—3)
Amortisierung.

Auf Antrag des Peter Oshęduszko in Stanislau wird das Verfahren zur Amortisierung der dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen, von der Firma Eduard Urban in Brünn über eine neue 3% Bodenkreditprämienobligation Serie 1932 Nr. 13 vom 1 Februar 1889 per 100 fl. nom. ausgestellten Verkaufsurkunde dto. 7 Jänner 1908 Nr. 95.883 eingeleitet.

Der Inhaber dieser Verkaufsurkunde wird aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr 6 Wochen und 3 Tagen vom Tage dieses Edikts an geltend zu machen, widrigens die Urkunde nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würde.

K. k. Bezirsgerich, Abteilung VI.
Stanislau, am 11 Jänner 1911.

L. cz. T. 111/11 (3) (1237 1—3)

Tus. edykt z 21 października 1911 T. 111/11 (2) w sprawie amortyzacyi weksla z daty Lwów 31 sierpnia 1911 na 1698 kor. płatnego w 4 miesiące od daty z podpisami dr. Józefa Grünberga, Heleny z Rogdanowiczów Trybalskiej, Walentyny z Remizów Bogdanowicz, Aleksandra Sal. Schreibera i Handels und Gewerbe Bank in Sereth, prostuje się w tym kierunku, iż termin do zgłoszenia praw przez posiadacza upływa do dni 45 od 3 ogłoszenia niniejszego sprostowania w „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 24 stycznia 1912.

Spadki.

L. cz. A. 582/11 (5) (1346 1—3)
Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach zawiadamia, że dnia 7 sierpnia 1911 w Białem zmarł Dmytro Car z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli a z ustawy do spadku konkuruje między innemi Katarzyna Partacz.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Katarzyny Partacz nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnej ustanowionym kuratorem Wasylem Raczkowskim.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział III.
Przemyślany, dnia 19 listopada 1911.

L. cz. A. 214/11 (5) (1227 1—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach podaje do wiadomości, iż dnia 26 września 1911 zmarł Gerschon Weinig ze Stefkowej z pozostawieniem ostatniej woli, którem nie ustanowił dziedzica.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłużą prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. dr. Schaffer, adwokat krajowy w Ustrzykach kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ustrzyki dolne, d. 24 października 1911.

L. cz. A. 180/11 (8) (1316 1—3)
Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza, że dnia 26 marca 1911 w Zaleszczykach zmarła Marjem Chane Rylim pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanawia dziedzica Noacha Seidensteina.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Noacha Seidensteina nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem p. dr. Schauerem, adwokatem w Zaleszczykach ustanowionym dla nieobecnego Noacha Seidensteina.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zaleszczyki, dnia 5 października 1911.

L. cz. A. VI. 130/10 (10) (1327 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Stanisławowie ogłasza, że w dniu 19 stycznia 1908 w Odessie zmarła Anna Czerniawska bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom przysłuża prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do

spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego adwokat dr. Kornblüh kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą cześć zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Stanisławów, dnia 30 sierpnia 1911.

L. cz. A. 611/11 (1345 1—3)

E d y k t

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach zawiadamia, że dnia 2 sierpnia 1911 w Podusilnej zmarł Ołeksa Puharski z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, a do spadku między innymi konkuruje tegoż syn Iwan Puharski.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Iwana Puharskiego nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł owiadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Michałem Puharskim z Podusilnej

Przemyślany, dnia 22 listopada 1911.

L. cz. A. 498/10 (10) (1112 1—3)

E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do wiadomości, że Domicela Barusiewicz zmarła w Rosochowaćcu dnia 6 listopada 1910

Gdy miejsce pobytu dziedzica Władysława Barusiewicza nie jest znanem, wzywa się go, aby w przeciągu roku licząc od daty edyktu, zgłosił się w sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dlań kuratorem Janem Ostrowskim w Rosochowaćcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Wiśniowczyk, dnia 4 grudnia 1911.

L. cz. A. 340/8 (37) (1441 1—3)

E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy w Birczy ogłasza, że dnia 20 lipca 1908 w Dąbrówce zmarł bp. Izak Werner z pozostawieniem dwóch kodycylarnych rozporządzeń ostatniej woli, w których ustanowił legaty na rzecz swych rytualnych dzieci i ich potomków.

Gdy sądowi niewiadomo, czy i jakim osobom przysługuje ustawowe prawo dziedziczenia do powyższego spadku, wzywa się niewiadomych dziedziców, by w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie do spadku, bowiem w razie przeciwnym spadek względnie nieobjęta legatami część jego przypadnie na rzecz Skarbu Państwa

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bircza, dnia 20 listopada 1911.

L. cz. A. I. 1/12 (4) (1199 1—3)

E d y k t

zwołujący wierzycieli spadku.

C. k Sąd powiatowy w Rzeszowie, Oddział I. wzywa wszystkich tych, którzy jako wierzyciele mają pretensyę do spadku po śp. Wiktorze Schmidzie, oficyale Dyrekcyi okręgu skarbowego zmarłym dnia 21 grudnia 1911 w Rzeszowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, ażeby w celu zgłoszenia i wykazania swych pretensyj zgłosili się do niego w dniu 4 kwietnia 1912 o godzinie 10 przed południem, albo też na piśmie aż do tego dnia swe żądania wnieśli, w przeciwnym bowiem razie, o ileby nie przysługiwało im prawo zastawu, utracą wszelkie dalsze prawa do spadku, gdyby tenże przez wypłacenie zgłoszonych pretensyj wyczerpanym został.

Rzeszów, dnia 20 stycznia 1912.

Doniesienia prywatne.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1 maja 1911 r. według czasu średnio-europ.

DO LWOWA

Na dworzec główny:

Pociąg posp. przych. o g.	Pociąg osob. przych. o g.	
12·05	—	z Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Podwysokiego, Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu i Suczawy.
2·22	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Szczucina, Orłowa, Zakopanego, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), Rozwadowa.
—	5·45	z Stanisławowa, Kałusza, Husiatyna, Kołomyi.
—	5·50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Oświęcimia, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Zakopanego, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	7·20	z Podwołoczysk (Odessy i Kijowa), Brodów.
—	7·28	z Ławocznego (Pesztu), Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
—	7·30	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów).
—	7·33	z Rawy ruskiej, Sokala.
—	8·00	z Sambora, Chyrowa, Sanoka.
—	8·05	z Ickan, Dorny Watry, Brodiny, Radowiec, Żydaczowa.
—	8·15	z Jaworowa.
9·00	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi Opawy), Lubaczowa, Sanoka, Chyrowa.
—	9·58	z Sianek, Sambora.
—	10·04	ze Stojanowa.
—	10·15	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Zakopanego (p. Podgórze-Płaszów), Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	10·25	ze Stanisławowa, Żydaczowa, Potutor, Körösmezö.
—	11·15	z Podhajec.
—	11·40	z Ławocznego, Kałusza, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Kochawiny.
—	11·55	z Podwołoczysk, Kopyczyniec, Czortkowa, Husiatyna, Potutor, Zbaraża.
—	1·10	z Tarnowa, N. Sącza, Zakopanego, Chabówki (p. Jasło), Dynowa.
—	1·26	z Sokala, Rawy ruskiej, Lubaczowa.
1·30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Chyrowa, Zakopanego, N. Sącza, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	1·40	z Sambora, Sianek, Zakopanego, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.
2·00	—	z Krakowa (od 1 czerwca do 15 września włącznie codziennie).
2·05	—	z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania, Nowosielicy Serethu, Radowiec, Berhomethu, Suczawy.
2·10	—	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Potutor, Husiatyna, Czortkowa.
—	4·25	z Tuchli, Skolego, Drohobycza, Boryslawia.
—	4·30	z Jaworowa.
—	5·40	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Zbaraża, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec, Grzymałowa.
—	5·48	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Oświęcimia, Suchy, Kocmyrzowa, Wieliczki, Szczucina, Orłowa (p. Tarnów), Mielca (p. Dębicę), Chyrowa (p. Przemyśl.
—	5·52	z Ickan, Żydaczowa, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Brodiny, Putny.
6·26	—	z Czerniowiec, Ickan, Suczawy, Dorny Watry, Radowiec, Nowosielicy.
—	6·30	ze Stojanowa.
—	6·45	ze Stryja.
—	7·15	z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.
—	8·00	z Sokala.
8·25	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Kocmyrzowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczucina, Jasła, Dynowa, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	9·00	z Sambora, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa, Sianek, Csap.
—	9·34	z Ickan (Bukaresztu, Jass, Botuszan, Galacu), Potutor, Żydaczowa, Czortkowa, Körösmesö, Nowosielicy, Radowiec, Dorny Watry, Suczawy.
—	9·50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcima, Wieliczki. Tarnobrzegu, Dynowa, Lubaczowa, Jasła, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	10·10	z Krasnego.
—	10·19	ze Stryja (od 18 czerwca do 10 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta).
—	10·20	z Podhajec.
—	10·30	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Zbaraża, Grzymałowa.
—	11·00	z Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Borysławia, Drohobycza, Kochawiny.

Na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

posp.	osob.	
—	7·01	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	7·26	z Winnik.
—	9·42	ze Stojanowa.
—	10·54	z Podhajec.
—	11·35	z Podwołoczysk, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Potutor, Zbaraża.
1·55	—	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Potutor, Kopyczyniec, Czortkowa.
—	5·16	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego. Husiatyna, Grzymałowa, Zbaraża.
—	6·11	ze Stojanowa.
—	6·24	z Winnik.
—	9·52	z Krasnego.
—	9·57	z Podhajec.
—	10·13	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Zbaraża, Grzymałowa.
—	12·00	z Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.

Na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

posp.	osob.	
—	7·08	z Winnik.
—	10·36	z Podhajec.
—	6·06	z Winnik.
—	9·36	z Podhajec.
—	11·43	z Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.

ZE LWOWA

Z dworca głównego:

Pociąg posp. odch. o g.	Pociąg osob. odch. o g.	
12·35	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Kocmyrzowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczucina.
2·50	—	do Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Serethu, Berthomethu, Czudina, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorny Watry.
—	3·40	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu, Opawy), Chyrowa, Sanoka, Mezelaborcza, Pesztu, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Jasła, Mielca (p. Dębicę), Orłowa, Wieliczki, Oświęcima, Kocmyrzowa.
—	5·58	do Podhajec.
—	6·00	do Stryja, Drohobycza, Borysławia.
—	6·10	do Ickan (Jass, Bukaresztu, Botuszan), Żydaczowa, Potutor, Kałusza, Körösmezö, Czortkowa, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorna Watry.
—	6·15	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Grzymałowa.
—	6·35	do Sambora, Sianek, Csap.
—	7·30	do Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Drohobycza, Borysławia.
—	7·35	do Rawy ruskiej, Sokala, Lubaczowa
—	7·50	do Stojanowa.
—	8·20	do Jaworowa.
8·22	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Jasła (p. Przemyśl), Rozwadowa, Nadbrzezia, Dynowa, Orłowa (p. Tarnów), Zakopanego.
—	8·45	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza (p. Przemyśl), Tarnobrzegu, N. Sącza, Orłowa, Szczucina, Wieliczki, Oświęcimia.
—	9·05	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła, N. Sącza.
9·15	—	do Czerniowiec, Kałusza, Ickan, Brodiny, Putny, Suczawy.
—	9·37	do Ickan, Delatyna (p. Kołomyję), Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Suczawy.
—	10·02	do Stryja od 18 czerwca do 10 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.
—	10·40	do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.
—	1·45	do Ławocznego, Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
2·18	—	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
2·20	—	do Czerniowiec, Żydaczowa, Podwysokiego, Körösmezö, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania.
—	2·28	do Sokala.
2·30	—	do Krakowa od 1 czerwca do 15 września włącznie codziennie.
—	2·35	do Krasnego.
2·45	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Sanoka (p. Przemyśl), Lubaczowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), N. Sącza, Chabówki, Zakopanego (p. Podgórze Pł.), Oświęcimia.
—	3·05	do Stanisławowa, Potutor, Żydaczowa.
—	3·40	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka.
—	3·50	do Rzeszowa, Chyrowa, Sanoka (p. Przemyśl).
—	5·20	do Stojanowa.
—	5·46	do Mszany.
—	6·00	do Jaworowa.
—	6·05	do Krakowa.
—	6·16	do Podhajec.
—	6·29	do Kołomyi, Żydaczowa, Kałusza.
—	6·50	do Ławocznego (Pesztu), Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
7·00	—	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Berlina), Orłowa, Koszyc (p. Tarnów).
—	7·30	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi. Karlsbadu), Chyrowa (p. Przemyśl).
—	7·49	do Rawy ruskiej, Sokala.
—	8·46	do Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	10·40	do Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła, Nowego Sącza, Orłowa, Zakopanego.
—	10·48	do Ickan, Czortkowa, Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudyna, Serethu, Brodiny, Putny, Dorny Watry, Suczawy.
—	11·10	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Warszawy), Dynowa, Tarnobrzegu, Szczucina, Orłowa, Wieliczki Chabówki, Zakopanego.
—	11·13	do Podwołoczysk, Potutor, Kopyczyniec, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymalowa.
—	11·25	do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Kochawiny.
—	11·35	do Rawy ruskiej (tylko w niedziele).

Z dworca „Lwów-Podzamcze“:

posp.	osob.	
—	6·12	do Podhajec.
—	6·30	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Grzymałowa.
—	8·12	do Stojanowa.
—	11·00	do Podwołoczysk, Brodów, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.
—	1·30	do Winnik.
2·33	—	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Potutor, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa, Czortkowa.
—	2·52	do Krasnego.
—	5·38	do Stojanowa.
—	6·30	do Podhajec.
—	9·09	do Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	10·40	do Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.
—	11·33	do Podwołoczysk, Kopyczyniec, Skały, Iwania pustego, Potutor, Hasiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa, Zbaraża.

Z dworca „Lwów-Łyczaków“:

posp.	osob.	
—	6·31	do Podhajec.
—	1·49	do Winnik.
—	6·51	do Podhajec.
—	10·59	do Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

Na dworzec główny:

z Brzuchowic: codziennie: 7·00 rano; codziennie od 1 czerwca do 31 sierpnia 8·32 rano, 11·05 przed południem, 5·18 po południu; od 1 czerwca do 15 września 9·35 wieczór; od 1 czerwca do 30 września 3·48 po południu; od 10 maja do 30 września 7·45 wieczór; w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 1 czerwca do 31 sierpnia 1·46 po południu; od 7 maja do 31 maja 3·48 po południu.

z Janowa: codziennie: od 1 maja do 30 września 1·11 po południu, 9·25 wieczór; w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 7 maja do 10 września 10·00 wieczór.

z Lubienia: w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 14 maja do 10 września 12·45 w nocy.

z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę 12·16 w nocy.

Z dworca głównego:

do Brzuchowic: codziennie 6·06 rano; codziennie od 1 czerwca do 31 sierpnia 7·22 rano, 10·05 przed południem, 6·31 wieczór; od 1 czerwca do 15 września 8·20 wieczór; od 1 czerwca do 30 września 2·50 po południu; od 10 maja do 30 września 4·18 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12·30 po południu; od 7 maja do 31 maja 2·50 po południu.

do Janowa: codziennie od 1 maja do 30 września 10·25 przed południem, 3·05 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 7 maja do 10 września 1·35 po południu.

do Lubienia: w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 14 maja do 10 września 2·15 po południu.

UWAGA: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Wszelkiego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. nabywać można w biurze miastowem c. k. kolei państwowych w pasażu Hausmana l. 9. Informacye zaś w sprawach przewozu towarów i taryfowych udziela biuro informacyjne c. k. kolei państwowych, ul. Krasickich l. 5 drzwi nr. 67, w dnie powszednie od godziny 8 rano do 3 po południu, w niedziele i święta zaś od godziny 8 rano do 12 w południe.

Istniejący od lat 75-ciu we WŁOCŁAWKU (gub. Warszawska)

HOTEL „POD TRZEMA KORONAMI“

do wydzierżawienia

od 1 kwietnia r. b. na dogodnych warunkach.

Bliższych informacyi udziela listownie

właściciel J. KARASIŃSKI w Warszawie, ulica Miodowa l. 3.

XIV. ROK WYDAWNICTWA

Zaproszenie do przedpłaty na Rok 1912.

„Nowości Muzyczne“

Miesięcznik literacko-nutowy na fortepian.

Nowości Muzyczne poświęcone są rozwojowi twórczości polskich talentów muzycznych.
Nowości Muzyczne drukują utwory klasyczne, salonowe, wyjątki z oper, operetek, melodye ludowe i tańce.
Nowości Muzyczne zaznajamiają z celniejszą współczesną literaturą fortepianową swojskich i obcych twórców.
Nowości Muzyczne przyczyniają się do umuzykalnienia osób, uprawiających grę fortepianową.
Nowości Muzyczne zachęcają do czytania utworów nowych, wyrabiając zarazem upodobanie do lepszej muzyki.
Nowości Muzyczne ze względu na bogatą, a nader urozmaiconą treść są pożyteczne w każdej muzykalnej rodzinie, a także nadają się do studyów popularno-pedagogicznych.
Nowości Muzyczne w dodatku literackim zamieszczają: artykuły fachowe, sprawozdania ze sceny i estrady, oraz liczne wiadomości ze świata muzycznego.
Nowości Muzyczne są jedynem najtańszem wydawnictwem nutowem.
Nowości Muzyczne w ciągu roku dają nut wartości, według obecnych cen księgarskich około 80 kor.

Prenumerata we Lwowie i na prowincyi:

Rocznie **16** koron. — Półrocznie **8** koron. — Kwartalnie **4** korony.

Premia dla rocznych abonentów:

a) **bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty** lub **portret Chopina** i b) **za pół ceny t. j. za 3 K. 90 hal. „A. B. C.“ najnowszą szkołę na fortepian prof. A. Różyckiego. — Przesyłka premium 80 hal.**

Agencya i ekspedycya dla Galicyi: we Lwowie, Biuro dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna 7.

Redaktor i wydawca: Leon Chojecki w Warszawie.

Komplety „Bluszczu“ z I. kwartału 1911

są do nabycia

w Głównej Ekspedycyi Lwów, pasaż Hausmana l. 9.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO Lwów, pasaż Hausmana 9.

Dr. Stanisława Warmskiego

PRAWO KOBIET W PAŃSTWIE AUSTRYACKIEM

zbiór

Ustaw i rozporządzeń ustawodawstwa austr. dotyczących kobiet w porównaniu z prawem francuskiem i niemieckiem.

Do nabycia w biurze dzienników

Stan. Sokołowskiego we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Cena 1 kor. Z przesyłką pocztową 1 kor. 45 hal.

SKŁAD POWOZÓW

E. & J. STROMENGER

Lwów, ul. Karola Ludwika 5.

Pięćdziesiąty trzeci rok istnienia.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska.

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiace ilustracyj rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1912 zamieści najnowszą powieść **Wł. St. Reymonta** p. t.:

„Rok 1794“ (czasy Kościuszkowskie).

Bolesława Prusa: **„PRZEMIANY“.** Kroniki tygodniowe.

Premia nadzwyczajna „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“

1912. — „Sybir, Wizye Przeszłości“ — 1912.

(SERYA II.)

Album Kartonów KONSTANTEGO GÓRSKIEGO

na tle życia wygnańców syberyjskich.

Ciekawe powieści **12 tomów ilustrowanych** poświęconych najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym, w ciągu roku **zupełnie bezpłatnie.** Każdy tom suto ilustrowany. Komplety z lat 1910 i 1911 dla prenumeratorów „Tygod. Illustr.“ **tylko** kor. 10·—, w oprawie kor. 16·—. W r. 1912 **Ciekawe powieści** drukować będą: **Elizy Orzeszkowej** „I pieśń niech zapłacze“; **Al. Dumasa** (ojca) „Sprzysiężeni“; **W. Karczewskiego** „W Wielgiem“; **Wincentego Rapackiego** „Hanza“; **Adama Krechowieckiego** „Szary Wilk“; **Wołodego Skiby** „Siedmioletnia wojna“; **Karola Dickensa** „Magazyn starożytności“; **Erckmana Chatriana** „Daniel Rock“; **Z. Kaczkowskiego** „Żydowscy“. — — — — — — —

WARUNKI PRENUMERATY:

WE LWOWIE:				W GALICYI z przesyłką pocztową:			
kwartalnie	6·80 kor.,	z oprawą książek	8·30 kor.	kwartalnie	7·20 kor.,	z oprawą książek	8·70 kor.
półrocznie	13.60 kor.,	„ „	16·60 kor.	półrocznie	14·40 kor.,	„ „	17·40 kor.
rocznie	27·20 kor.,	„ „	33·20 kor.	rocznie	28·80 kor.,	„ „	34·80 kor.

Numera okazowe i prospekty bezpłatnie.

Prenumeratę przyjmują: Administracya „Tygodnika Illustrowanego“ we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne

miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACYE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą, w miejscu lub wysyłką na prowincyę po cenach redakcyjnych

Ajencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Wydawnictwo Księgarni Polskiej B. Połonieckiego we Lwowie.

Polskie Przewodniki podróży.

Zadaniem tego wydawnictwa jest wyrugować z rąk polskich turystów prawie wyłącznie używane obce przewodniki i przez dostarczanie im znakomicie opracowanych, doborowych polskich artystyczno-informacyjnych przewodników uczynić obce zupełnie zbytecznymi. Zaopatrzone w plany i mapy wzorowo wykonane stoją te polskie przewodniki na wysokości najlepszych tego rodzaju wydawnictw zagranicznych i czynią zadość najwybredniejszym wymogom natury praktycznej, czy artystycznej.

Przewodnik po Rzymie, z planem miasta. Kor. 3.—.
Przewodnik po Wenecyi i wyspach okolicznych, z planem miasta. Kor. 3.
Przewodnik po Włoszech południowych i Sycylii, z 11 planami miast i mapami geograficznemi. Kor. 6.—.
Przewodnik po Neapolu, z trzema planami. Kor. 3.—.
Przewodnik po Herkulanum, Pompei i Capri, z planem wykopalisk Pompei. Kor. 1.20.
Przewodnik po Palermo, z planem miasta. Kor. 1.20.
Przewodnik po Tatrach, z 3 mapami. Opracował Janusz Chmielowski. Kor. 8.
Przewodnik po Tatrach zachodnich, z mapą. Opracował Janusz Chmielowski Kor. 3.—.
Przewodnik po Lwowie, z planem miasta. Kor. 2.—.

„KSIĄŻNICA“

Biuro St. Sokołowskiego
we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9

wysyła

22 wyborowych broszur „Książnicy“

po wyjątkowo zniżonej cenie

K. 6·—, opłatnie K. 6·80.

Tytuły broszur „Książnicy“

1. **M. Gawalewicz** „Dwie baśnie“.
2. **Pisarze rossyjscy** „Godziny więzienia“.
3. **J. Lemański** „Nowenna“.
4. **W. Gomulicki** „Zakazana“.
5. **A. N. Nowaczyński** „Starościc ukarany“.
6. **W. Grubiński** „Uczta Baltazara“.
7. **W. Kuszell** „Kapitał i ziemia“.
8. **P. Dahlke** „Opowiadania Buddyjskie“.
9. **A. Niemojewski** „Epoka eunuchów“.
10. **K. Tetmajer** „Na Skalnem podhalu“.
11. **Historya Rewolucyi polskiej Tom I.**
12. **Historya Rewolucyi polskiej Tom II.**
13. **W. Winawer** „Notatnik Szymona de Geldern“
14. **Z. Sawienkowowa** „Lata krzywdy“.
15. **E. T. A. Hoffmann** „Złoty garnek“.
16. **A. Langie** „Zbrodnia“.
17. **W. Rapacki (syn)** „Humoreski“.
18. **W. Szukiewicz** „Odrodzenie etyczne“.
19. **A. Uryasz** „Fragmenty“.
20. **E. Słoński** „Przebudzenie“.
21. **Z. Róoycki** „Serdeczna skarga“.
22. **Juliusz Słowacki** „Kordyan“.

Ogłoszenie.

Dnia 18 lutego 1912 o godzinie 6 wieczorem, odbędzie się w Turce n/S.

IV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa oszczędności i kredytu Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, w TURCE n/S. w lokalu Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1911.
2. Potwierdzenie bilansu za rok 1911 i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Rozdział zysku za rok 1911.
4. Wybór 5 członków Rady nadzorczej na przeciąg lat 3.
5. Odczytanie protokołu z lustracyi odbytej dnia 21 lutego 1911.
6. Wnioski członków.

Zamknięcie rachunków i bilans za rok 1911 leżą w biurze Towarzystwa do wolnego wglądnięcia się członków.

Zarząd.

DROBNE OGŁOSZENIA
od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Urzędownie dozwolona
WIELKA WYSPRZEDAŻ
z powodu zmiany lokalu w magazynie złotniczo-zegarmistrzowsko-jubilerskim
JULIANA DĄBROWSKIEGO
LWÓW. UL. HETMAŃSKA L. 4.
(Od 15 stycznia ulica Akademicka l. 3)

Herbaty

znakomite w smaku i aromatyczną wonią herbata Congo K. 3·20, Souchong K. 4·—, Souchong zbiór majowy K. 6, Kaysow K. 8·— za pół klgr. poleca handel herbaty i kawy

EDMUNDA RIEDLA, LWÓW.

Ostatnie nowości.
Nadszedł świeży transport najnowszych lornetek

w dużym wyborze i najnowszych wzorach. Ceny najniższe (z perłowej masy od 16 kor.)

Kopernicki i Syn
optycy i mechanicy
Lwów, pl. Halicki l. 1.

Ogłoszenie.

W sprawie konkursowej Izaka Speichera w Kosowie upływa termin do sprzedaży wszystkich towarów w sklepie kredytaryusza sie znajdującyh z wolnej ręki 15 b. m. Oferty z wadyum 4000 kor. przyjmuje zarządca Surach Ehrlich, u którego warunki licytacyjne przejrzeć można.

Kosów, dnia 2 lutego 1912.

Surach Ehrlich
zarządca masy.

Poszukuje się kupna
starych MEBLI mahoniowych
ale w dobrym stanie.
Zgłoszenia pod „MEBLE“ Biuro ogłoszeń pasaż Hausmana 9, Lwów.

Rozsyłka wód z c. k. Zakładu zdrojowego w Krynicy.

Krajowe wody mineralne i przetwory zdrojowe

ze zdrojów:

Burkutu	**Krynicy**	**Rymanowa**
Iwonicza	**Morszyna**	**Szczawnicy**
Krościenka	**Rabki**	**Wysowej**

Żegiestowa

zastępują wszystkie wody obce.
Do nabycia po cenach najtańszych w każdej ilości
w Składnicy wód Kraj. Związku Zdrojowisk i Uzdrowisk
we Lwowie, ul. Czarnieckiego l. 6

Główne zastępstwo sprzedaży wód Szczawnicy.

„WĘDROWIEC“

Dwutygodnik, wychodzi każdego 5 i 20 w miesiącu.

Lwów — Kraków — Warszawa

pismo illustrowane, poświęcone turystyce i sportowi w kraju i zagranicą.

Redaguje Komitet.

Redaktor naczelny: ZYGMUNT KŁOŚNIK JANUSZOWSKI, Lwów, ul. św. Zofii l. 40.
Redaktor działu turystycznego: ROMAN KORDYS, Lwów, ul. Lindego l. 10.

Wydawca:

St. SOKOŁOWSKI, właściciel biura podróży i kolejowego we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Adres Wydawnictwa: Lwów, Pasaż Hausmana 9, Telefon 452.

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują: ADMINISTRACYA „WĘDROWCA“, Lwów, Pasaż Hausmana l. 9 oraz wszystkie księgarnie i Biura dzienników w kraju i zagranicą.

Na Królestwo i Cesarstwo skład główny: Księgarnia Gebethnera i Wolffa w Warszawie.

Warunki prenumeraty:

	W Galicyi i Austr. Węgr. z przesyłką:	W Król. i Cesarstwie.	W Niemczech.	We Francyi.	W Ameryce.
Rocznie	Kor. 24·—	Rb. 12·—	Marek 24·—	Frk. 24·—	Dol. 12
Półrocznie	„ 12·—	„ 6·—	„ 12·—	„ 12·—	„ 6
Kwartalnie	„ 6·—	„ 3·—	„ 6·—	„ 6·—	„ 3
Zeszyt pojedynczy	„ 1·20	„ 0·60 kop.	„ 1·20	„ 1·20	„ 1/2

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.